

PL

SEKRETARIAT GENERALNY RADY

Zasady organizacji prac na szczytach strefy euro

DOKUMENTY ŹRÓDŁOWE

MARZEC 2013

Uwaga

Niniejsza broszura została wydana przez Sekretariat Generalny Rady wyłącznie w celach informacyjnych.

Informacje na temat Rady Europejskiej, Rady oraz szczytów strefy euro można znaleźć na następujących stronach internetowych:

www.european-council.europa.eu

www.consilium.europa.eu

www.eurozone.europa.eu

lub otrzymać, kontaktując się z Sekcją Informacji Publicznej przy Sekretariacie Generalnym Rady:

Rue de la Loi/Wetstraat 175

1048 Bruxelles/Brussel

BELGIQUE/BELGIË

tel. +32 22815650

faks +32 22814977

www.consilium.europa.eu/infopublic

Więcej informacji na temat Unii Europejskiej znaleźć można w portalu „Europa”: <http://europa.eu>.

Dane katalogowe znajdują się na końcu publikacji.

Luksemburg: Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2013

ISBN 978-92-824-3907-4

doi:10.2860/95708

© Zdjęcia na okładce:

Mopic – Fotolia.com; serwis fotograficzny Sekretariatu Generalnego Rady

© Unia Europejska, 2013

Powielanie dozwolone pod warunkiem wskazania źródła.

Printed in Italy

WYDRUKOWANO NA PAPIERZE BIELONYM BEZ CHLORU (TCF)

Zasady organizacji prac na szczytach strefy euro

Spis treści

Wprowadzenie	5
1. Zwoływanie posiedzeń i ich miejsce	7
2. Przygotowanie prac szczytów strefy euro i działania następcze	7
3. Przygotowanie porządku obrad	8
4. Uczestnicy szczytu strefy euro, delegacje i przebieg prac	9
5. Przewodniczący szczytu strefy euro	10
6. Oświadczenia	11
7. Tajemnica służbowa i przedkładanie dokumentów w postępowaniu sądowym	11
8. Sekretariat i bezpieczeństwo	12
9. Zmiana zasad	12
10. Korespondencja adresowana do uczestników szczytu strefy euro	12
Teksty źródłowe	
Oświadczenie ze szczytu strefy euro z 26 października 2011 r.	13
Konkluzje Rady Europejskiej z 18–19 października 2012 r.	27
Konkluzje Rady Europejskiej z 13–14 grudnia 2012 r.	40

Wprowadzenie

Zasady regulujące przebieg prac na posiedzeniach szczytu strefy euro¹ służą zapewnieniu przejrzystości i skuteczności metod pracy i dają uczestnikom szczytu strefy euro pełne umocowanie do omawiania we własnym gronie wszelkich kwestii będących przedmiotem wspólnego zainteresowania strefy euro, przy poszanowaniu materialnych i proceduralnych praw przysługujących pozostałym członkom Unii i, jeżeli jest to uzasadnione i możliwe, z preferencją dla metod uwzględniających innych członków Unii.

W przypadku kwestii organizacyjnych, których nie regulują niniejsze zasady, jako źródło odniesienia stosuje się odpowiednio regulamin wewnętrzny Rady Europejskiej.

¹ W kwestii organizacji posiedzeń szczytu strefy euro istotne są: art. 12 Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej [http://www.eurozone.europa.eu/euro-area/topics/treaty-on-stability,-coordination-and-governance-\(tscg\)/](http://www.eurozone.europa.eu/euro-area/topics/treaty-on-stability,-coordination-and-governance-(tscg)/), oświadczenie ze szczytu strefy euro w dniu 26 października 2011 r. (zob. s. 13) oraz konkluzje Rady Europejskiej, która zebrała się w dniach 18–19 października 2012 r. (zob. s. 27) i w dniach 13–14 grudnia 2012 r. (zob. s. 40).

1. Zwoływanie posiedzeń i ich miejsce

1. Szczyt strefy euro odbywa się co najmniej dwa razy w roku i jest zwoływany przez przewodniczącego tego gremium. Posiedzenia zwyczajne organizowane są w miarę możliwości po posiedzeniach Rady Europejskiej.
2. Szczyt strefy euro odbywa się w Brukseli, o ile przewodniczący nie zdecyduje inaczej w porozumieniu z uczestnikami szczytu strefy euro.
3. Wyjątkowe okoliczności lub pilne przypadki mogą uzasadniać odstępstwa od niniejszych zasad.

2. Przygotowanie prac szczytów strefy euro i działania następcze

1. Przewodniczący szczytu strefy euro zapewnia przygotowanie i ciągłość prac szczytu euro w ścisłej współpracy z przewodniczącym Komisji i na podstawie prac przygotowawczych przeprowadzonych przez Eurogrupę.
2. Eurogrupa przygotowuje posiedzenia szczytu strefy euro i zapewnia działania następcze. Przed posiedzeniami szczytu strefy euro i po ich zakończeniu przekazuje się informacje Coreperowi.
3. Przewodniczący nawiązuje ścisłą współpracę z przewodniczącym Komisji i przewodniczącym Eurogrupy, która to współpraca przyjmuje w szczególności formę regularnych posiedzeń odbywających się z zasady raz w miesiącu. Do udziału w posiedzeniu może zostać zaproszony prezes Europejskiego Banku Centralnego.
4. W sytuacji gdy przewodniczący nie może pełnić funkcji z powodu choroby, w przypadku jego śmierci lub w przypadku wygaśnięcia jego kadencji zgodnie

z art. 12 ust. 1 Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej, zastępuje go, w stosownym przypadku, do czasu wyboru jego następcy, uczestnik szczytu strefy euro reprezentujący państwo członkowskie, które sprawuje półroczną prezydencję Rady, lub, gdy nie ma to zastosowania, uczestnik szczytu reprezentujący to z państw członkowskich, którego walutą jest euro, a które najwcześniej będzie sprawować kolejną prezydencję Rady.

3. Przygotowanie porządku obrad

1. Aby zapewnić przygotowania przewidziane w pkt 2.1 niniejszych zasad, przewodniczący szczytu strefy euro co najmniej cztery tygodnie przed każdym posiedzeniem zwyczajnym szczytu strefy euro, o którym to posiedzeniu mowa w pkt 1.1, w ścisłej współpracy z przewodniczącym Komisji i przewodniczącym Eurogrupy, przekazuje Eurogrupie projekt porządku obrad z uwagami.
2. Eurogrupa z zasady zwoływana jest w ciągu piętnastu dni poprzedzających posiedzenie szczytu strefy euro, po to by przeanalizować projekt porządku obrad, a jej przewodniczący przekazuje sprawozdanie z wyników dyskusji przewodniczącemu szczytu strefy euro. W świetle tego sprawozdania przewodniczący szczytu strefy euro przekazuje projekt porządku obrad szefom państw lub rządów.
3. W przypadku gdy w dyskusjach na posiedzeniach szczytu strefy euro uczestniczą szefowie państw lub rządów umawiających się stron Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej, których walutą nie jest euro, a które ratyfikowały ten traktat, te umawiające się strony biorą udział w przygotowaniach posiedzeń szczytu strefy euro dotyczących kwestii, o których mowa w pkt 4.5 niniejszych zasad, a o formie tego udziału decyduje przewodniczący szczytu strefy euro.
4. Porządek obrad uzgadniany jest zwykłą większością głosów na początku posiedzenia przez uczestników szczytu strefy euro.

4. Uczestnicy szczytu strefy euro, delegacje i przebieg prac

1. Na szczycie strefy euro zbierają się szefowie państw lub rządów państw członkowskich Unii Europejskiej, których walutą jest euro, wraz z przewodniczącym Unii Europejskiej i przewodniczącym Komisji.
2. Do udziału w szczycie jest zapraszany prezes Europejskiego Banku Centralnego.
3. Do udziału w szczycie może zostać zaproszony przewodniczący Eurogrupy.
4. O zabranie głosu może zostać poproszony przewodniczący Parlamentu Europejskiego.
5. Szefowie państw lub rządów umawiających się stron Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej, których walutą nie jest euro, a które ratyfikowały ten traktat, uczestniczą w dyskusjach podczas posiedzeń szczytu strefy euro dotyczących konkurencyjności umawiających się stron, zmiany ogólnej struktury strefy euro i podstawowych zasad dotyczących tej strefy, które będą obowiązywały w przyszłości, jak również, w odpowiednich przypadkach i przynajmniej raz w roku, w dyskusjach na temat szczegółowych kwestii dotyczących wdrażania tego traktatu.
6. Liczebność delegacji każdego państwa członkowskiego i Komisji upoważnionych do wejścia na teren budynku, w którym odbywa się posiedzenie szczytu strefy euro, jest ograniczona do 20 osób. Liczba ta nie obejmuje personelu technicznego, odpowiedzialnego za konkretne zadania związane ze wsparciem w zakresie bezpieczeństwa lub logistyki. Nazwiska i funkcje członków delegacji podaje się z wyprzedzeniem do wiadomości Sekretariatu Generalnego Rady.
7. Przewodniczący szczytu strefy euro jest odpowiedzialny za stosowanie niniejszych zasad i za zapewnienie sprawnego przebiegu dyskusji. W tym celu może podejmować wszelkie działania mogące ułatwić jak najlepsze wykorzystanie dostępnego czasu, takie jak ustalenie kolejności, w jakiej omawiane są

poszczególne kwestie, ograniczenie długości wystąpień i określenie kolejności zabierania głosu.

8. Posiedzenia szczytu strefy euro nie są jawne.

5. Przewodniczący szczytu strefy euro

1. Szefowie państw lub rządów państw członkowskich Unii Europejskiej, których walutą jest euro, mianują zwykłą większością głosów przewodniczącego szczytu strefy euro w tym samym czasie, gdy Rada Europejska dokonuje wyboru swojego przewodniczącego, ich kadencje są takie same.

2. Przewodniczący szczytu strefy euro:

- a) przewodniczy szczytowi strefy euro i prowadzi jego prace;
- b) przygotowuje porządek obrad;
- c) zapewnia przygotowanie i ciągłość prac szczytu strefy euro, we współpracy z przewodniczącym Komisji i na podstawie prac Eurogrupy;
- d) zapewnia uwzględnianie prac wszystkich odpowiednich posiedzeń Rady i posiedzeń ministerialnych w przygotowaniach do szczytu strefy euro;
- e) przedstawia Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie z każdego posiedzenia szczytu strefy euro;
- f) szczegółowo informuje umawiające się strony Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej, których walutą nie jest euro, oraz pozostałe państwa członkowskie Unii Europejskiej o przygotowaniach do posiedzeń szczytu strefy euro i o wynikach tych posiedzeń;
- g) wraz z przewodniczącym Komisji podaje do wiadomości publicznej wyniki dyskusji na szczycie strefy euro.

6. Oświadczenia

1. Uczestnicy szczytu strefy euro mogą wydawać oświadczenia podsumowujące wspólne stanowiska i wspólne kierunki działania; oświadczenia te są podawane do wiadomości publicznej.
2. Projekty oświadczeń ze szczytu strefy euro są przygotowywane pod kierunkiem przewodniczącego, w ścisłej współpracy z przewodniczącym Komisji i przewodniczącym Eurogrupy, na podstawie prac przygotowawczych przeprowadzonych przez Eurogrupę.
3. Oświadczenia są uzgadniane w drodze konsensusu przez uczestników szczytu strefy euro.
4. Oświadczenia ze szczytu strefy euro są wydawane w językach urzędowych Unii Europejskiej.
5. Na wniosek przewodniczącego szczytu strefy euro projekty oświadczeń dotyczących pilnych kwestii mogą być zatwierdzane przy zastosowaniu procedury pisemnej, jeżeli zgodzą się na to wszyscy uczestnicy szczytu strefy euro.

7. Tajemnica służbowa i przedkładanie dokumentów w postępowaniu sądowym

Bez uszczerbku dla przepisów o publicznym dostępie do dokumentów, mających zastosowanie zgodnie z prawem Unii, obrady na szczycie strefy euro są objęte tajemnicą służbową, chyba że uczestnicy szczytu strefy euro postanowią inaczej.

8. Sekretariat i bezpieczeństwo

1. Szczyt strefy euro i jego przewodniczący korzystają z pomocy Sekretariatu Generalnego Rady pod kierunkiem jego sekretarza generalnego.
2. Sekretarz generalny Rady uczestniczy w posiedzeniach szczytu strefy euro i podejmuje wszelkie działania niezbędne do organizacji prac.
3. Przepisy bezpieczeństwa przyjęte przez Radę stosuje się odpowiednio do szczytu strefy euro.

9. Zmiana zasad

Na wniosek przewodniczącego strefy euro niniejsze zasady mogą zostać zmienione w drodze konsensusu. Do tego celu można zastosować procedurę pisemną. Zasady powinny zostać dostosowane w szczególności wtedy, gdy wymagają tego zmiany w zarządzaniu strefą euro.

10. Korespondencja adresowana do uczestników szczytu strefy euro

Korespondencję do uczestników szczytu strefy euro należy przesyłać do przewodniczącego tego gremium na poniższy adres:

Euro Summit
Rue de la Loi / Wetstraat 175
1048 Bruxelles/Brussels
Belgique/België

OŚWIADCZENIE ZE SZCZYTU STREFY EURO Z 26 PAŹDZIERNIKA 2011 R.

1. W ostatnich trzech latach poczyniliśmy bezprecedensowe kroki służące zwalczaniu skutków ogólnoświatowego kryzysu finansowego zarówno w całej Unii Europejskiej, jak i w strefie euro. Strategia, którą realizujemy, obejmuje zdecydowane starania na rzecz zapewnienia konsolidacji fiskalnej, wspieranie krajów, które znalazły się w trudnej sytuacji, oraz wzmacnianie zarządzania strefą euro, co powinno zaowocować głębszą integracją gospodarczą między naszymi krajami i ambitną agendą wzrostu gospodarczego. Na naszym posiedzeniu w dniu 21 lipca podjęliśmy szereg ważnych decyzji. Ratyfikacja środków związanych z Europejskim Instrumentem Stabilności Finansowej (EFSF) przez wszystkie 17 państw członkowskich strefy euro znacząco zwiększa naszą zdolność do reagowania na kryzys. Porozumienie wypracowane przez wszystkie trzy instytucje w sprawie mocnego pakietu ustawodawczego w obrębie struktur UE dotyczącego lepszego zarządzania gospodarczego stanowi kolejne ważne osiągnięcie. Wprowadzenie europejskiego semestru zasadniczo zmieniło sposób koordynowania naszych polityk fiskalnych i gospodarczych na szczeblu europejskim: działania są koordynowane na poziomie UE, zanim zostaną podjęte decyzje na szczeblu krajowym. Euro nadal opiera się na solidnych podstawach.

2. Potrzebne są dalsze działania służące przywróceniu zaufania. To właśnie dlatego uzgadniamy dzisiaj kompleksowy pakiet dodatkowych środków, które są wyrazem naszej wielkiej determinacji, by zrobić wszystko, co konieczne, aby przezwyciężyć obecne trudności i podjąć kroki niezbędne do sfinalizowania naszej unii gospodarczej i walutowej. Całkowicie popieramy Europejski Bank Centralny (EBC) w podejmowanych przez niego działaniach służących utrzymaniu stabilności cen w strefie euro.

Stabilne finanse publiczne i reformy strukturalne na rzecz wzrostu gospodarczego

3. Unia Europejska musi poprawić swoje perspektywy dotyczące wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, w myśl agendy wzrostu gospodarczego uzgodnionej przez Radę Europejską w dniu 23 października 2011 r. Potwierdzamy

nasze pełne zaangażowanie na rzecz realizacji zaleceń dla poszczególnych krajów przedstawionych w ramach pierwszego europejskiego semestru i na rzecz skoncentrowania wydatków publicznych w obszarach sprzyjających wzrostowi gospodarczemu.

4. Wszystkie państwa członkowskie strefy euro są w pełni zdecydowane kontynuować swoją politykę konsolidacji fiskalnej i reform strukturalnych. Szczególne wysiłki będą musiały podjąć te państwa członkowskie, które odczuwają napięcia na rynkach długu państwowego.

5. Z zadowoleniem odnotowujemy ważne działania podjęte przez Hiszpanię w celu zmniejszenia deficytu budżetowego, restrukturyzacji jej sektora bankowego oraz przeprowadzenia reformy rynku produktowego i rynku pracy, a także przyjęcie konstytucyjnej poprawki dotyczącej zrównoważonego budżetu. Rygorystyczne wprowadzanie korekty budżetowej – zgodnie z planem – ma kluczowe znaczenie, również na szczeblu regionalnym, dla wywiązania się ze zobowiązań wynikających z paktu stabilności i wzrostu oraz dla wzmocnienia ram fiskalnych poprzez opracowanie przepisów niższego stopnia, by możliwe było pełne wdrożenie tej poprawki konstytucyjnej. Aby zwiększyć wzrost gospodarczy, konieczne są dalsze działania w celu obniżenia niedopuszczalnie wysokiego poziomu bezrobocia. Działania te powinny objąć zintensyfikowanie zmian na rynku pracy, które zwiększą elastyczność na poziomie przedsiębiorstw i zdolność do zatrudnienia, a także inne reformy mające poprawić konkurencyjność, zwłaszcza rozszerzenie reform w sektorze usługowym.

6. Z zadowoleniem przyjmujemy plany Włoch dotyczące reform strukturalnych sprzyjających wzrostowi gospodarczemu oraz strategię konsolidacji fiskalnej, przedstawione w liście przesłanym przewodniczącemu Rady Europejskiej i przewodniczącemu Komisji; apelujemy do Włoch o pilne przedstawienie ambitnego harmonogramu realizacji tych reform. Wyrażamy uznanie dla zaangażowania Włoch na rzecz osiągnięcia zrównoważonego budżetu do 2013 r. i strukturalnej nadwyżki budżetowej do 2014 r., co przyniesie redukcję długu publicznego brutto do 113% PKB w 2014 r., a także dla przewidywanego wprowadzenia do konstytucji zasady zrównoważonego budżetu w pierwszej połowie 2012 r.

Włochy przystąpią teraz do realizacji proponowanych reform strukturalnych służących zwiększeniu konkurencyjności przez ograniczenie biurokracji, zniesienie

minimalnych stawek za usługi profesjonalne i dalszą liberalizację lokalnych usług publicznych i usług użyteczności publicznej. Odnotowujemy zobowiązanie Włoch do zreformowania ustawodawstwa w zakresie pracy, w szczególności zasad i procedur dotyczących zwolnień, a także do przeglądu obecnie rozdrobnionego systemu zasiłków dla bezrobotnych do końca 2011 r., przy uwzględnieniu ograniczeń budżetowych. Przyjmujemy do wiadomości plan podwyższenia do 2026 r. wieku emerytalnego do 67 lat i zalecamy określenie – do końca tego roku – działań służących realizacji tego celu.

Popieramy fakt, że Włochy zamierzają dokonać przeglądu programów w ramach funduszy strukturalnych przez ponowne nadanie priorytetów projektom i skoncentrowanie się na edukacji, zatrudnieniu, agendzie cyfrowej i kolejach/sieciach w celu poprawy warunków sprzyjających zwiększeniu wzrostu gospodarczego i eliminacji podziału regionalnego. Zwracamy się do Komisji, aby przedstawiła szczegółową ocenę środków i monitorowała ich realizację, a do władz włoskich – aby terminowo przedstawiły wszelkie informacje niezbędne do przeprowadzenia takiej oceny.

Kraje objęte programem dostosowawczym

7. Potwierdzamy naszą zdecydowaną wolę dalszego wspierania wszystkich krajów objętych programami, dopóki nie odzyskają one dostępu do rynku, o ile państwa te będą w pełni realizować przedmiotowe programy.

8. Jeżeli chodzi o kraje objęte programem, z aprobatą przyjmujemy postępy poczynione przez Irlandię w pełnej realizacji jej programu dostosowawczego, który przynosi pozytywne rezultaty. Również Portugalia czyni odpowiednie postępy w realizacji swego programu i jest zdecydowana w dalszym ciągu podejmować środki służące ugruntowaniu stabilności fiskalnej i zwiększeniu konkurencyjności. Wzywamy oba kraje do tego, by kontynuowały działania i trzymały się uzgodnionych celów, a także do tego, by były gotowe zastosować wszelkie dodatkowe środki niezbędne do osiągnięcia tych celów.

9. Z zadowoleniem przyjmujemy decyzję Eurogrupy o wypłacie szóstej transzy w ramach programu wsparcia UE–MFW dla Grecji. Oczekujemy sfinalizowania nowego, stabilnego i wiarygodnego wieloletniego programu UE–MFW do końca tego roku.

10. Trzeba wzmocnić mechanizmy monitorowania realizacji greckiego programu, zgodnie z wnioskiem greckiego rządu. Grecja jest odpowiedzialna za program, a greckie władze – za jego realizację. W kontekście nowego programu Komisja – we współpracy z pozostałymi partnerami w ramach trojki – zapewni na czas trwania programu zdolności monitorowania na miejscu, również przy udziale ekspertów krajowych, tak by ściśle i stale współpracować z greckim rządem i trojką w celu udzielania porad i pomocy na rzecz zapewnienia terminowej i pełnej realizacji reform. Udzieli trojce pomocy w ocenie zgodności działań, które zostaną podjęte przez grecki rząd w ramach zobowiązań na mocy programu. Ta nowa rola zostanie określona w protokole ustaleń. Aby ułatwić wydajne wykorzystanie znacznych oficjalnych pożyczek w celu dokapitalizowania greckich banków, w porozumieniu z greckim rządem i trojką wzmocnione zostanie zarządzanie greckim funduszem stabilności finansowej.

11. W pełni popieramy grupę zadaniową ds. pomocy technicznej powołaną przez Komisję.

12. Udział sektora prywatnego ma podstawowe znaczenie dla zapewniania zdolności obsługi zadłużenia Grecji. Dlatego z zadowoleniem odnotowujemy obecne rozmowy prowadzone przez Grecję z jej prywatnymi inwestorami mające na celu wypracowanie rozwiązania na rzecz zwiększenia udziału sektora prywatnego. Wraz z ambitnym programem reform greckiej gospodarki udział sektora prywatnego powinien zagwarantować zmniejszenie wskaźnika zadłużenia Grecji, tak aby do 2020 r. osiągnąć poziom 120%. W tym celu zwracamy się do Grecji, prywatnych inwestorów i wszystkich zainteresowanych stron o dobrowolną wymianę obligacji przy nominalnej redukcji wynoszącej 50% hipotetycznego greckiego długu posiadanego przez inwestorów prywatnych. Państwa członkowskie strefy euro wniosłyby wkład – w wysokości do 30 mld euro – na rzecz pakietu dotyczącego udziału sektora prywatnego. Na tej podstawie sektor publiczny jest gotowy zapewnić dodatkowe finansowanie programu do kwoty 100 mld euro do 2014 r., wraz z koniecznym dokapitalizowaniem greckich banków. Nowy program powinien zostać uzgodniony do końca 2011 r., a wymiana obligacji powinna nastąpić na początku 2012 r. Apelujemy do MFW o dalszy wkład w finansowanie nowego greckiego programu.

13. Grecja przeznacza przyszłe przepływy pieniężne z projektu „Helios” lub inne dochody z prywatyzacji przekraczające kwoty już uwzględnione w programie

dostosowawczym na dalsze zmniejszenie zadłużenia Republiki Greckiej o kwotę do 15 mld euro w celu przywrócenia EFSF zdolności udzielania pożyczek.

14. Zapewnione zostanie wsparcie jakości kredytowej, by poprawić jakość zabezpieczeń, tak aby greckie banki mogły stale z nich korzystać w celu dostępu do operacji Eurosystemu związanych z płynnością.

15. Jeżeli chodzi o nasze ogólne podejście do udziału sektora prywatnego w strefie euro, przypominamy o naszej decyzji podjętej w dniu 21 lipca 2011 r., zgodnie z którą sytuacja Grecji wymaga wyjątkowego i nadzwyczajnego rozwiązania.

16. Wszystkie pozostałe państwa członkowskie strefy euro stanowczo potwierdzają niezłomną wolę całkowitego honorowania swoich indywidualnych zobowiązań krajowych i wszelkich innych zobowiązań na rzecz stabilnej sytuacji fiskalnej i reform strukturalnych. Szefowie państw lub rządów strefy euro w pełni popierają to zdecydowane stanowisko, gdyż wiarygodność wszystkich zobowiązań krajowych ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia stabilności finansowej w strefie euro jako całości.

Mechanizmy stabilizacyjne

17. Proces ratyfikacji zmienionego EFSF został już zakończony we wszystkich państwach członkowskich strefy euro, a Eurogrupa uzgodniła wytyczne wykonawcze dotyczące interwencji na rynkach pierwotnych i wtórnych, ustaleń zapobiegawczych i dokapitalizowania banków. Decyzje, które podjęliśmy w odniesieniu do EFSF w dniu 21 lipca, można tym samym zacząć wprowadzać w życie. Wszystkie dostępne narzędzia zostaną skutecznie wykorzystane, aby zapewnić stabilność finansową w strefie euro. W myśl wytycznych wykonawczych w przypadku nowych (zapobiegawczych) programów zastosowanie będą miały rygorystyczne warunki zgodnie z praktykami MFW. Komisja będzie prowadzić pogłębiony nadzór nad odnośnymi państwami członkowskimi i regularnie składać sprawozdania Eurogrupie.

18. Uzgadniamy, że zdolności rozszerzonego EFSF zostaną wykorzystane z myślą o zmaksymalizowaniu dostępnych zasobów w następujących ramach:

- celem jest wspieranie dostępu do rynków dla państw członkowskich strefy euro zmagających się z napięciami rynkowymi oraz zapewnienie właściwego

funkcjonowania rynku długu państwowego w strefie euro, przy jednoczesnym zachowaniu wysokiej zdolności kredytowej EFSF. Działania te są niezbędne do zapewnienia stabilności finansowej i odpowiedniego zabezpieczenia, aby przeciwdziałać efektowi domina;

- cel ten zostanie osiągnięty bez zwiększania kwot gwarancji będących podstawą tego instrumentu i zgodnie z postanowieniami Traktatu oraz z zachowaniem warunków obecnego porozumienia ramowego, w kontekście uzgodnionych instrumentów, i przy spełnieniu odpowiednich warunków i zapewnieniu właściwego nadzoru.

19. Zgadzamy się co do dwóch podstawowych opcji dotyczących zwiększenia zasobów EFSF:

- zapewnianie wsparcia jakości kredytowej nowych długów emitowanych przez państwa członkowskie, co zmniejszy koszty finansowania. Prywatnym inwestorom oferowano by nabywanie ubezpieczenia od ryzyka jako opcji przy kupowaniu obligacji na rynku pierwotnym;
- zmaksymalizowanie warunków finansowania EFSF przez połączenie zasobów pochodzących od prywatnych i publicznych instytucji finansowych oraz inwestorów, co można zapewnić poprzez instrumenty specjalnego przeznaczenia. Dzięki temu zwiększy się wielkość dostępnych zasobów na udzielanie pożyczek, na potrzeby dokapitalizowania banków i kupowania obligacji na rynkach pierwotnych i wtórnych.

20. EFSF będzie mógł swobodnie korzystać z tych dwóch opcji jednocześnie, w zależności od konkretnego realizowanego celu i sytuacji na rynku. Efekt dźwigni w przypadku każdej z opcji będzie różny – w zależności od ich szczególnej charakterystyki i od warunków rynkowych – może jednak oznaczać nawet cztero- lub pięciokrotne zwiększenie.

21. Apelujemy do Eurogrupy, by w listopadzie zakończyła prace nad warunkami realizacji tych uzgodnień, które mają przyjąć formę wytycznych i być zgodne z projektem warunków przygotowanym przez EFSF.

22. Ponadto zasoby EFSF można bardziej wzmocnić dzięki jeszcze ściślejszej współpracy z MFW. Eurogrupa, Komisja i EFSF będą pracować nad wszelkimi możliwymi rozwiązaniami.

System bankowy

23. Z zadowoleniem przyjmujemy porozumienie osiągnięte dziś przez członków Rady Europejskiej w sprawie dokapitalizowania i finansowania banków (zob. załącznik 2).

Koordinacja gospodarcza i fiskalna oraz nadzór gospodarczy i fiskalny

24. Pakiet ustawodawczy dotyczący zarządzania gospodarczego wzmacnia koordynację polityki gospodarczej i fiskalnej oraz nadzór nad nią. Po jego wejściu w życie w styczniu 2012 r. będzie rygorystycznie wdrażany w ramach europejskiego semestru. Wzywamy do ścisłego nadzoru ze strony Komisji i Rady, w tym przez wzajemną presję, i aktywnego wykorzystywania dostępnych istniejących i nowych instrumentów. Przypominamy również o naszych zobowiązaniach podjętych w ramach paktu euro plus.

25. Bycie częścią unii walutowej niesie ze sobą daleko idące skutki i wymaga znacznie ściślejszej koordynacji i nadzoru w celu zapewnienia stabilności i równowagi całej strefy. Obecny kryzys pokazuje, że trzeba znaleźć skuteczniejsze rozwiązanie tej kwestii. Dlatego też, wzmacniając w ramach strefy euro nasze narzędzia do walki z kryzysem, jednocześnie poczynimy dalsze postępy w integrowaniu polityk gospodarczych i fiskalnych poprzez wzmacnianie koordynacji, nadzoru i dyscypliny. Opracujemy strategię polityczne niezbędne do wspierania działania obszaru jednej waluty.

26. Konkretniej, na podstawie właśnie przyjętego pakietu ustawodawczego, europejskiego semestru i paktu euro plus zobowiązujemy się do wdrażania następujących dodatkowych środków na szczeblu krajowym:

- a) przyjęcia przez każde państwo członkowskie strefy euro zasad zrównoważonego budżetu w kategoriach strukturalnych, które przełożą założenia paktu stabilności i wzrostu na ustawodawstwo krajowe, najlepiej na szczeblu konstytucji lub na równoważnym poziomie, przed końcem 2012 r.;
- b) wzmocnienia krajowych ram budżetowych wykraczającego poza przepisy dyrektywy w sprawie wymogów dotyczących ram budżetowych państw członkowskich. W szczególności budżety krajowe powinny opierać się na niezależnych prognozach wzrostu gospodarczego;

- c) zwrócenia się do parlamentów narodowych o to, by uwzględniały zalecenia przyjmowane na szczeblu UE w zakresie prowadzenia polityk gospodarczych i budżetowych;
- d) konsultowania się z Komisją i innymi państwami członkowskimi strefy euro przed przyjęciem wszelkich istotnych planów reformy polityki fiskalnej lub gospodarczej mogących wywołać efekty rozlania, tak by umożliwić dokonanie oceny ewentualnych skutków tych reform dla strefy euro jako całości;
- e) zobowiązania się do przestrzegania zaleceń Komisji i właściwego komisarza odnoszących się do realizacji paktu stabilności i wzrostu.

27. Zgadza się również, że uzasadnione jest ściślejsze monitorowanie i dodatkowe egzekwowanie oparte na następujących założeniach:

- a) w odniesieniu do państw członkowskich strefy euro objętych procedurą nadmiernego deficytu Komisja i Rada będą mogły analizować projekty krajowych budżetów oraz przyjmować opinię w ich sprawie przed ich przyjęciem przez odpowiednie parlamenty narodowe. Ponadto Komisja będzie monitorować wykonanie budżetu i w razie potrzeby sugerować zmiany w trakcie roku;
- b) w przypadku opóźnień programu dostosowawczego prowadzone będzie ściślejsze monitorowanie i koordynowanie wykonania programu.

28. Czekamy na zapowiadany wkrótce wniosek Komisji dotyczący ściślejszego monitorowania, który zostanie przedstawiony Radzie i Parlamentowi Europejskiemu na mocy art. 136 TFUE. W tym kontekście z zadowoleniem przyjmujemy wyrażony przez Komisję zamiar wzmocnienia – w Komisji – roli właściwego komisarza w zakresie ściślejszego monitorowania i dodatkowych środków egzekwowania przedmiotowych przepisów.

29. Będziemy dalej wzmacniać gospodarczy filar unii gospodarczej i walutowej oraz lepiej koordynować polityki makro- i mikroekonomiczne. Pakt euro plus będzie podstawą, która umożliwi nam poprawę konkurencyjności i tym samym osiągnięcie jeszcze dalej idącej konwergencji polityk służącej wspieraniu wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Pragmatyczna koordynacja polityk podatkowych w strefie euro jest niezbędnym elementem ściślejszej koordynacji polityki gospodarczej w celu wspierania konsolidacji fiskalnej i wzrostu gospodarczego. Trwają prace ustawodawcze nad wnioskami Komisji w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych oraz w sprawie podatku od transakcji finansowych.

Struktura zarządzania strefą euro

30. Aby skuteczniej radzić sobie z bieżącymi wyzwaniami i zapewnić głębszą integrację, wzmocniona zostanie struktura zarządzania strefą euro, przy jednoczesnym zachowaniu integralności Unii Europejskiej jako całości.

31. Będziemy się zatem regularnie – co najmniej dwa razy w roku – spotykać na naszym szczeblu, na szczytach państw strefy euro, aby zapewnić strategiczne wskazówki w zakresie polityk gospodarczych i fiskalnych w strefie euro. Dzięki temu będziemy mogli w lepszy sposób uwzględniać wymiar strefy euro w naszych politykach krajowych.

32. Eurogrupa, wraz z Komisją i EBC, nadal będzie stanowić ośrodek codziennego zarządzania strefą euro. Będzie odgrywać kluczową rolę w realizacji europejskiego semestru przez państwa członkowskie strefy euro. Będzie się opierać na silniejszych strukturach przygotowawczych.

33. Bardziej szczegółowe uzgodnienia przedstawiono w załączniku 1 do niniejszego dokumentu.

Dalsza integracja

34. Euro to jeden z fundamentów europejskiego projektu. Zacieśnimy unię gospodarczą na skalę współmierną do unii walutowej.

35. Zwracamy się do przewodniczącego Rady Europejskiej, by – w ścisłej współpracy z przewodniczącym Komisji i przewodniczącym Eurogrupy – określił ewentualne działania służące osiągnięciu tego celu. Uwaga będzie skupiona na dalszym zwiększaniu konwergencji gospodarczej w strefie euro, poprawianiu dyscypliny fiskalnej i pogłębianiu unii gospodarczej, a także na rozważeniu możliwości wprowadzenia niewielkich zmian w Traktacie. W grudniu 2011 r. przedstawione zostanie wstępne sprawozdanie w celu uzgodnienia pierwszych kierunków działania. Będzie ono zawierało plan dalszych działań, z pełnym poszanowaniem prerogatyw instytucji. Sprawozdanie dotyczące sposobów wdrażania uzgodnionych środków zostanie ukończone do marca 2012 r.

Dziesięć środków służących usprawnieniu zarządzania strefą euro

Należy wzmocnić koordynację polityki gospodarczej i zaostrzyć nadzór nad nią w strefie euro, aby poprawić efektywność procesu podejmowania decyzji i zapewnić bardziej spójne przekazywanie informacji. W tym celu, przy pełnym poszanowaniu integralności UE jako całości, podjętych zostanie następujących dziesięć środków:

1. Regularnie zwoływane będą posiedzenia szczytu państw strefy euro, w których będą uczestniczyć szefowie państw lub rządów strefy euro i przewodniczący Komisji. Posiedzenia te będą organizowane co najmniej dwa razy w roku, w kluczowych momentach rocznego cyklu zarządzania gospodarczego; w miarę możliwości będą się odbywać po posiedzeniach Rady Europejskiej. W razie potrzeby przewodniczący szczytu państw strefy euro może zwołać dodatkowe posiedzenia. Na szczytach państw strefy euro określone będą strategiczne wskazówki dotyczące prowadzenia polityk gospodarczych i poprawy konkurencyjności, a także zwiększenia konwergencji w strefie euro. Przewodniczący szczytu państw strefy euro będzie czuwać nad przygotowaniem szczytów państw strefy euro, w ścisłej współpracy z przewodniczącym Komisji.
2. Szefowie państw lub rządów strefy euro wyznaczą przewodniczącego szczytu państw strefy euro w tym samym momencie, gdy Rada Europejska dokona wyboru swojego przewodniczącego; czas trwania ich kadencji będzie taki sam. Do najbliższych takich wyborów posiedzeniom szczytu państw strefy euro będzie przewodniczył obecny przewodniczący Rady Europejskiej.
3. Przewodniczący szczytu państw strefy euro będzie szczegółowo informował państwa członkowskie nienależące do strefy euro o przygotowaniach do tych szczytów i ich wynikach. O wynikach posiedzeń szczytu państw strefy euro przewodniczący będzie również informował Parlament Europejski.
4. Tak jak ma to miejsce obecnie, Eurogrupa zapewni ściślejszą koordynację polityk gospodarczych i wspieranie stabilności finansowej. Eurogrupa wspiera

zaostrzony nadzór nad polityką gospodarczą i fiskalną państw członkowskich w strefie euro, z poszanowaniem uprawnień unijnych instytucji w tym zakresie. Będzie również przygotowywać posiedzenia szczytu państw strefy euro i zapewni działania następcze.

5. Wyboru przewodniczącego Eurogrupy dokonuje się zgodnie z protokołem nr 14 załączonym do Traktatów. Decyzja dotycząca tego, czy osoba ta powinna być wybierana spośród członków Eurogrupy czy też być stałym przewodniczącym mającym biuro w Brukseli, zostanie podjęta w momencie, gdy wygaśnie mandat obecnego przewodniczącego. Przewodniczący szczytu państw strefy euro będzie proszony o opinie na temat planu prac Eurogrupy; może on zwrócić się do przewodniczącego Eurogrupy o zwołanie posiedzenia Eurogrupy, w szczególności w celu przygotowania posiedzeń szczytu państw strefy euro lub realizacji działań wynikających z wytycznych uzgodnionych na takich posiedzeniach. Określone zostaną: wyraźny podział obowiązków między szczytem państw strefy euro, Eurogrupą a organami przygotowawczymi oraz zasady ich podległości.

6. Przewodniczący szczytu państw strefy euro, przewodniczący Komisji i przewodniczący Eurogrupy będą spotykać się regularnie – co najmniej raz w miesiącu. Prezes EBC może być zapraszany do udziału w tych spotkaniach. Prezesi agencji nadzorczych oraz dyrektor wykonawczy Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej / dyrektor zarządzający europejskiego mechanizmu stabilności mogą być zapraszani na zasadzie *ad hoc*.

7. Prace na poziomie przygotowawczym będą nadal prowadzone przez Grupę Roboczą Eurogrupy, z wykorzystaniem wiedzy fachowej przekazywanej przez Komisję. Grupa Robocza Eurogrupy przygotowuje również posiedzenia Eurogrupy. Korzystne byłoby utworzenie podgrupy – o bardziej stałym charakterze i większej częstotliwości posiedzeń – złożonej z wiceministrów finansów lub urzędników reprezentujących ministrów finansów, działającej pod kierunkiem przewodniczącego Grupy Roboczej Eurogrupy.

8. Grupie Roboczej Eurogrupy przewodniczyć będzie stały przewodniczący mający biuro w Brukseli. Co do zasady będzie on wybierany w tym samym czasie co przewodniczący Komitetu Ekonomiczno-Finansowego.

9. Istniejące struktury administracyjne (tj. Sekretariat Generalny Rady i sekretariat Komitetu Ekonomiczno-Finansowego) zostaną wzmocnione i będą współpracować w skoordynowany sposób, tak by zapewnić odpowiednie wsparcie dla przewodniczącego szczytu państw strefy euro i przewodniczącego Eurogrupy, pod kierunkiem przewodniczącego Komitetu Ekonomiczno-Finansowego / Grupy Roboczej Eurogrupy. W przypadku doraźnej potrzeby będzie korzystać się z usług specjalistów z zewnątrz.

10. Zostaną określone wyraźne zasady i mechanizmy w celu poprawy komunikacji i zapewnienia spójniejszego przekazu. Przewodniczący szczytu państw strefy euro i przewodniczący Eurogrupy pełnią pod tym względem szczególną rolę. Przewodniczący szczytu państw strefy euro wraz z przewodniczącym Komisji odpowiadają za informowanie o decyzjach ze szczytu państw strefy euro, a przewodniczący Eurogrupy wraz z komisarzem do spraw gospodarczych i walutowych odpowiadają za informowanie o decyzjach Eurogrupy.

Załącznik 2

Konsensus w sprawie pakietu bankowego

1. Środki służące odbudowie zaufania do sektora bankowego (pakiet bankowy) są pilnie potrzebne i niezbędne w kontekście wzmocnienia kontroli ostrożnościowej w sektorze bankowym UE. Środki te powinny odpowiedzieć na potrzebę:
 - a) Zapewnienia finansowania banków w perspektywie średniookresowej, aby uniknąć zapaści kredytowej i chronić dopływ kredytów do gospodarki realnej, a także koordynowania środków służących realizacji tych celów.
 - b) Poprawy jakości kapitału banków i jego podwyższenia, aby uodpornić się na wstrząsy, oraz ukazania tych działań w wiarygodny i zharmonizowany sposób.

Finansowanie długookresowe

2. Aby udzielić bankom bardziej bezpośredniego wsparcia w uzyskiwaniu dostępu do finansowania długookresowego (finansowanie krótkookresowe jest dostępne poprzez EBC i odnośne krajowe banki centralne), potrzebne byłyby w stosownych przypadkach gwarancje zabezpieczające zobowiązania banków. Jest to również zasadniczy składnik strategii ograniczającej zakres działań zmniejszających udział finansowania dłużnego.

3. W obecnych warunkach rynkowych proste powtórzenie doświadczeń z 2008 r., kiedy to władze krajowe tworzyły systemy zapewnienia płynności w sposób całkowicie dowolny, może nie być zadowalającym rozwiązaniem. Dlatego potrzebne jest prawdziwie skoordynowane podejście na szczeblu UE w odniesieniu do kryteriów dostępu do systemu, kosztów i warunków. Komisja powinna pilnie przeanalizować, wspólnie z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego (EBA), Europejskim Bankiem Inwestycyjnym (EBI) i Europejskim Bankiem Centralnym (EBC), możliwości osiągnięcia tego celu i przedstawić stosowne sprawozdanie Komitetowi Ekonomiczno-Finansowemu.

Kapitalizacja banków

4. Cel kapitałowy: Istnieje szeroki konsensus w kwestii wymogu, by znacząco zwiększyć współczynnik kapitałowy, tak by kapitał najwyższej jakości osiągnął poziom 9%, po uwzględnieniu wyceny rynkowej zaangażowania w dług państwowy – oba te parametry według stanu na dzień 30 września 2011 r. – aby stworzyć tymczasowy bufor, co w tych wyjątkowych okolicznościach jest uzasadnione. Ten ilościowy cel kapitałowy trzeba będzie osiągnąć do dnia 30 czerwca 2012 r. na podstawie planów uzgodnionych z krajowymi organami nadzoru i skoordynowanych przez EBA. Taka ostrożna wycena nie będzie miała wpływu na odnośne zasady sprawozdawczości finansowej. Krajowe organy nadzoru, działając pod auspicjami EBA, muszą dopilnować, by plany banków dotyczące wzmocnienia kapitałowego nie doprowadziły do zbyt daleko idącego zmniejszenia finansowania dłużnego; należy także utrzymać dopływ kredytów do gospodarki realnej i uwzględnić aktualny poziom zaangażowania kredytowego poszczególnych grup, w tym ich jednostek zależnych we wszystkich państwach członkowskich, ze świadomością potrzeby uniknięcia nadmiernej presji na rozszerzanie akcji kredytowej w państwach siedziby lub na rynkach długu państwowego.

5. Finansowanie zwiększenia kapitału: Banki powinny przede wszystkim korzystać z prywatnych źródeł kapitału, w tym w drodze restrukturyzacji i konwersji długu na instrumenty kapitałowe. Banki powinny podlegać ograniczeniom odnośnie do dystrybucji dywidend i wypłat premii do czasu osiągnięcia celu. W razie konieczności rządy krajowe powinny udzielić wsparcia, a jeśli wsparcie takie nie jest możliwe, dokapitalizowanie powinno być finansowane za pomocą pożyczki z Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej w przypadku państw strefy euro.

Pomoc państwa

6. Wszelkie formy pomocy publicznej – czy to na szczeblu krajowym, czy unijnym – będą podlegać określonym warunkom w ramach bieżących specjalnych ustaleń dotyczących pomocy państwa udzielanej w sytuacji kryzysu, które to warunki, jak zaznaczyła Komisja, będą miały zastosowanie z zachowaniem koniecznej proporcjonalności ze względu na systemowy charakter kryzysu.

KONKLUZJE RADY EUROPEJSKIEJ Z 18–19 PAŹDZIERNIKA 2012 R.

Rada Europejska potwierdziła dzisiaj swoje stanowcze zobowiązanie do podejmowania zdecydowanych działań w celu złagodzenia napięć na rynku finansowym, odbudowania zaufania oraz ożywienia wzrostu gospodarczego i zatrudnienia.

Dokonała szczegółowej analizy wprowadzania w życie Paktu na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Z aprobatą przyjęła już poczynione postępy, wezwała jednak także do bezzwłocznego i zdecydowanego działania ukierunkowanego na wyniki, aby zapewnić pełną i szybką realizację założeń paktu.

W związku z przedstawieniem sprawozdania okresowego dotyczącego unii gospodarczej i walutowej (UGW) Rada Europejska zaapelowała o kontynuowanie prac nad wnioskami w sprawie jednolitego mechanizmu nadzorczego i nadanie im priorytetowego znaczenia, tak aby osiągnąć porozumienie co do ram ustawodawczych do 1 stycznia 2013 r., a także uzgodniła szereg stosownych wytycznych. Zapoznała się także z kwestiami związanymi ze zintegrowanymi ramami polityki budżetowej i gospodarczej oraz z legitymacją i rozliczalnością demokratyczną; kwestie te powinny być przedmiotem dalszej analizy. Zgodziła się, że podstawą działań prowadzących do pogłębionej unii gospodarczej i walutowej powinny być prawne i instytucjonalne ramy UE; działania te powinny się także charakteryzować otwartością i przejrzystością w stosunku do państw członkowskich spoza strefy euro oraz poszanowaniem integralności jednolitego rynku. Rada oczekuje, że na jej posiedzeniu w grudniu 2012 r. przedstawiony zostanie szczegółowy harmonogram działań, co pozwoli jej poczynić postępy w zakresie wszystkich podstawowych elementów, na których powinna opierać się prawdziwa UGW.

Rada Europejska omówiła stosunki UE z jej partnerami strategicznymi i przyjęła konkluzje w sprawie Syrii, Iranu i Mali.

I. POLITYKA GOSPODARCZA

1. Gospodarka europejska staje przed trudnymi wyzwaniami. Niesłuchanie istotne jest zatem, by Unia Europejska szybko dołożyła wszelkich starań, by

wdrożyć środki uzgodnione w ciągu ostatnich kilku miesięcy w celu ożywienia wzrostu, inwestycji i zatrudnienia, przywrócenia zaufania i sprawienia, by Europa była bardziej konkurencyjna jako miejsce produkcji i inwestycji.

Pakt na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia

2. Rada Europejska nadal jest zdeterminowana, by pobudzać wzrost i zatrudnienie w kontekście strategii „Europa 2020”. Pakt na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, w sprawie którego decyzję podjęto w czerwcu bieżącego roku, stanowi ogólne ramy działania na szczeblu krajowym, unijnym i w obrębie strefy euro, mobilizując wszelkie środki oddziaływania, instrumenty i polityki. Wszystkie zobowiązania w nim zawarte muszą zostać w pełni i szybko zrealizowane. Jak dotąd udało się poczynić znaczące postępy, o czym świadczy pismo przewodniczącego Rady Europejskiej z dnia 8 października 2012 r. oraz sprawozdania prezydencji i Komisji. Trzeba jednak dołożyć większych starań w pewnych, opisanych poniżej obszarach.

- a) Inwestowanie na rzecz wzrostu gospodarczego: czynione są znaczące postępy w realizacji związanego z paktem pakietu finansowania w wysokości 120 mld euro. Oczekuje się w szczególności, że w najbliższych tygodniach EBI dokona podwyższenia swojego kapitału o 10 mld euro w celu wzmocnienia swojego kapitału regulacyjnego i zwiększenia swojej ogólnej zdolności udzielania pożyczek o 60 mld euro. To powinno z kolei przynieść dodatkowe inwestycje sięgające 180 mld euro w ciągu następnych trzech lat. Prowadzone są prace mające zagwarantować, że budżet funduszy strukturalnych wynoszący 55 mld euro zostanie szybko i skutecznie uruchomiony; Komisja nadal będzie pomagać państwom członkowskim we wprowadzaniu zmian w programach objętych funduszami strukturalnymi, tak by lepiej ukierunkować je na wzrost i zatrudnienie. Należy zwrócić odpowiednią uwagę na to, by zapewnić wszystkim państwom członkowskim sprawiedliwy dostęp do finansowania. Wdrażana jest faza pilotażowa obligacji projektowych, na co zatwierdzono już 100 mln euro, a pozostałe 130 mln euro ma zostać uruchomione na początku przyszłego roku; łącznie powinno to przynieść inwestycje o wartości do 4,5 mld euro w fazie pilotażowej. Rada Europejska spotka się na specjalnym posiedzeniu w listopadzie, by osiągnąć porozumienie w sprawie kolejnych wieloletnich ram finansowych, a tym samym zapewnić ich przyjęcie do końca roku. Przypominając o konieczności dalszego prowadzenia zróżnicowanej

i sprzyjającej wzrostowi gospodarczemu konsolidacji fiskalnej, Rada Europejska czeka na sprawozdanie Komisji na temat jakości wydatków publicznych i możliwości działania w obrębie unijnych i krajowych ram fiskalnych.

- b) Pogłębianie jednolitego rynku: poczyniono postępy w realizacji Aktu o jednolitym rynku I, potrzeba jednak więcej wysiłków, by ukończyć prace nad pozostałymi wnioskami, w tym dotyczącymi rachunkowości, kwalifikacji zawodowych, udzielania zamówień publicznych oraz funduszy *venture capital*. W nowym komunikacie Komisji na temat Aktu o jednolitym rynku II przedstawiono 12 kolejnych kluczowych działań, które powinny znacząco przyczynić się do trwałego wzrostu gospodarczego, zatrudnienia i spójności społecznej w Europie. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja zamierza przedstawić wszystkie kluczowe wnioski dotyczące Aktu o jednolitym rynku II do wiosny 2013 r., i apeluje o ich szybkie przeanalizowanie, tak by można je było przyjąć najpóźniej z końcem obecnej kadencji Parlamentu. Istotne jest również podjęcie w trybie pilnym działania zgodnie z komunikatami Komisji w sprawie wdrożenia dyrektywy usługowej oraz w sprawie zarządzania w ramach jednolitego rynku.
- c) Instrument „Łącząc Europę”: przyszły instrument „Łącząc Europę” będzie miał istotne znaczenie z punktu widzenia wspierania wzrostu gospodarczego poprzez inwestycje w połączenia transportowe, energetyczne i w zakresie ICT. W dziedzinie transportu do efektywnego funkcjonowania jednolitego rynku i wspierania konkurencyjności i wzrostu niezbędne jest likwidowanie barier regulacyjnych i eliminowanie słabych punktów oraz radzenie sobie z brakującymi połączeniami transgranicznymi. Technologie cyfrowe i infrastruktura cyfrowa są także istotnymi warunkami wstępnymi. Przypominając o potrzebie zakończenia tworzenia wewnętrznego rynku energii do 2014 r., w myśl uzgodnionych terminów, i aby żadne państwo członkowskie nie pozostało odizolowane od europejskich sieci gazowych i elektrycznych po 2015 r., Rada Europejska wzywa do szybkiego porozumienia w sprawie wniosku dotyczącego transeuropejskich sieci energetycznych i oczekuje zapowiadanego przez Komisję komunikatu i planu działania, który ma odnieść się do najważniejszych wyzwań.
- d) Powstanie w pełni funkcjonującego jednolitego rynku cyfrowego do 2015 r.: mogłoby to przynieść dodatkowy wzrost gospodarczy rzędu 4%

w okresie do 2020 r. Dlatego Rada Europejska apeluje o przyspieszenie prac nad wnioskiem dotyczącym podpisu elektronicznego i wnioskiem w sprawie zbiorowego zarządzania prawami autorskimi; czeka także na mający się ukazać wniosek w sprawie ograniczenia kosztów uruchamiania szybkich sieci szerokopasmowych i wniosek dotyczący fakturowania elektronicznego. Nadchodzący śródkresowy przegląd agendy cyfrowej należy wykorzystać, by zidentyfikować obszary wymagające większych nakładów pracy. Konieczne jest zmodernizowanie europejskiego systemu praw autorskich, by ułatwić dostęp do treści, utrzymując zarazem prawa własności intelektualnej i wspierając kreatywność i różnorodność kulturową.

- e) Wspieranie badań naukowych i innowacji: istotne jest zagwarantowanie, by badania i innowacje przekładały się na przewagę konkurencyjną. Rada Europejska apeluje o poczynienie szybkich postępów co do proponowanych nowych programów w zakresie badań naukowych i innowacji („Horyzont 2020”) oraz na rzecz konkurencyjności przedsiębiorstw i MŚP (COSME), podkreślając, jaką wagę przywiązuje się do doskonałej jakości w unijnej polityce na rzecz badań i innowacji, przy jednoczesnym propagowaniu szerokiego dostępu dla wszystkich uczestników z wszystkich państw członkowskich. Rada Europejska przypomina o potrzebie zakończenia tworzenia europejskiej przestrzeni badawczej do końca 2014 r. i podkreśla znaczenie zintegrowanego podejścia do kluczowych technologii wspomagających.
- f) Zwiększanie konkurencyjności przemysłu: w komunikacie Komisji w sprawie nowej unijnej polityki przemysłowej podkreślono, jak ważne jest wypracowanie zintegrowanego podejścia w celu zwiększania konkurencyjności przemysłu dla wsparcia wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, przy jednoczesnym zwiększeniu efektywności energetycznej i efektywnego gospodarowania zasobami. Szczególnie istotne jest, by europejskie branże przemysłowe utrzymały i powiększały przewagę technologiczną oraz by ułatwiały inwestycje w nowe kluczowe technologie na wczesnych etapach i w odniesieniu do działalności zbliżonej do rynku.
- g) Tworzenie właściwych ram regulacyjnych na rzecz wzrostu gospodarczego: szczególnie ważne jest zmniejszenie ogólnego obciążenia regulacyjnego na szczeblu unijnym i krajowym, ze szczególnym naciskiem na MŚP i mikroprzedsiębiorstwa, m.in. poprzez ułatwianie im dostępu do finansowania.

Rada Europejska czeka na komunikat Komisji spodziewany w grudniu, który ma podsumować postępy i zasygnalizować dalsze działania, jakie należy podjąć najpóźniej do końca obecnej kadencji parlamentarnej, w tym działania w sprawie 10 aktów prawnych będących dla MŚP źródłem największych obciążeń. Uwzględniając szczególny priorytet, jaki należy nadać wspieraniu konkurencyjności, trwałego wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, Rada Europejska z aprobatą przyjmuje fakt, że Komisja zamierza wycofać pewną liczbę analizowanych wniosków i określić ewentualne obszary, w których można by zmniejszyć obciążenia regulacyjne.

- h) Rozwijanie polityki podatkowej sprzyjającej wzrostowi gospodarczemu: należy prowadzić dalsze dyskusje i kontynuować prace nad wnioskami dotyczącymi opodatkowania energii, wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych oraz przeglądu dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności, a także w celu szybkiego osiągnięcia porozumienia co do wytycznych negocjacyjnych dotyczących umów w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności z państwami trzecimi. Rada Europejska oczekuje komunikatu Komisji, który ma zostać przedłożony przed końcem roku i dotyczyć dobrego zarządzania w odniesieniu do rajów podatkowych i agresywnego planowania podatkowego. Rada Europejska odnotowuje wnioski otrzymane od kilku państw członkowskich o rozpoczęcie wzmocnionej współpracy w zakresie podatku od transakcji finansowych, które to wnioski Komisja zamierza szybko przeanalizować z myślą o przedstawieniu swojego wniosku, gdy tylko spełnione zostaną stosowne warunki.
- i) Pobudzanie zatrudnienia i włączenia społecznego: prace w tej dziedzinie pozostają kwestią priorytetową niesłuchanej wagi. Rada jest proszona o kontynuowanie prac nad poszczególnymi elementami pakietu dotyczącego zatrudnienia i o poczynienie szybkich postępów nad wnioskiem dotyczącym nabywania i zachowywania transgranicznych uprawnień emerytalnych przez unijnych pracowników oraz wnioskiem dotyczącym egzekwowania dyrektywy w sprawie delegowania pracowników. Rada Europejska oczekuje zapowiadanego komunikatu w sprawie kształcenia i umiejętności oraz pakietu w sprawie zatrudniania młodzieży, w tym opracowywania inicjatyw w zakresie gwarancji dla młodzieży oraz wysokiej jakości praktyk zawodowych i programów przyuczania do zawodu, a także zwiększania mobilności młodzieży. Należy ułatwić mobilność pracowników w całej UE.

Rada Europejska podkreśla, jak ważne jest, by nadal rozwijać portal zamieszczający oferty pracy prowadzony przez Europejskie Służby Zatrudnienia (EURES), i zaznacza, że należy zwiększyć i poszerzyć uczestnictwo służb zatrudnienia ze wszystkich państw członkowskich. Systemy szkolenia zawodowego państw członkowskich odgrywają szczególną rolę w rozwiązywaniu problemu bezrobocia osób młodych. Ważne jest także, by propagować powrót do pracy starszych pracowników. Państwa członkowskie powinny nasilić działania służące ograniczaniu społecznych skutków kryzysu oraz zwalczaniu ubóstwa i wykluczenia społecznego, zgodnie z celami strategii „Europa 2020”.

- j) Realizacja strategii „Europa 2020”: Rada Europejska przypomina o potrzebie zdecydowanej realizacji zaleceń dla poszczególnych krajów na 2012 r. Zachęca prezydencję do przedstawienia sprawozdania podsumowującego wnioski z działań w ramach europejskiego semestru 2012 i apeluje o wprowadzenie do europejskiego semestru 2013 pewnych usprawnień; są to: większy nacisk na konkretne wskazówki i na realizację; nowe sposoby zwiększenia odpowiedzialności państw członkowskich za same działania, zwłaszcza poprzez głębszy dialog o bardziej ciągłym charakterze; tworzenie partnerstwa z Parlamentem Europejskim, parlamentami narodowymi i partnerami społecznymi; oraz zapewnienie ściślejszego powiązania prac stosownych składów Rady. Kładąc nacisk na potrzebę starannego przygotowania europejskiego semestru w 2013 r., Rada Europejska jest zadowolona, że Komisja wcześniej – pod koniec listopada – zaprezentuje swoją roczną analizę wzrostu gospodarczego i sprawozdanie przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania, oraz zachęca państwo, które jako następne obejmie prezydencję w Radzie, by przedstawiło harmonogram organizacji prac w ramach europejskiego semestru w 2013 r.
- k) Wykorzystanie potencjału handlu: podkreślając fakt, że ambitny plan w zakresie handlu mógłby w średniej perspektywie doprowadzić do ogólnego zwiększenia wzrostu o 2% i stworzenia ponad 2 mln nowych miejsc pracy, Rada potwierdza swoje stanowcze postanowienie, by propagować wolny, sprawiedliwy i otwarty handel, a jednocześnie zaznaczać swoje interesy, w duchu wzajemności i wzajemnych korzyści. W tym duchu apeluje o osiągnięcie porozumienia w sprawie wytycznych negocjacyjnych dotyczących umowy o wolnym handlu z Japonią z myślą o rozpoczęciu negocjacji

w najbliższych miesiącach oraz o dokończenie w nadchodzących miesiącach negocjacji w sprawie takich umów z Kanadą i Singapurem. Czekają na sprawozdanie końcowe grupy roboczej wysokiego szczebla UE–USA i zobowiązuje się dołożyć starań, by osiągnąć cel polegający na rozpoczęciu w 2013 r. negocjacji w sprawie kompleksowej transatlantyckiej umowy o handlu i inwestycjach. Więcej uwagi ponownie poświęci stosunkom UE z USA i wkładowi, jaki handel może wnieść w program na rzecz wzrostu, w lutym 2013 r. Apeluje również o postępy w zakresie rozpoczęcia lub kontynuowania negocjacji w sprawie pogłębionych i kompleksowych umów o wolnym handlu z partnerami UE z państw sąsiadujących, którzy są na to gotowi. Należy pilnie przeanalizować wnioski Komisji w sprawie dostępu do rynków zamówień publicznych w państwach trzecich.

Zakończenie prac nad unią gospodarczą i walutową (UGW)

3. W świetle podstawowych wyzwań, przed którymi stoi dziś unia gospodarcza i walutowa, należy ją wzmocnić, by zapewnić dobrobyt gospodarczy i społeczny, a także stabilność i trwałą dobrą koniunkturę.
4. W nawiązaniu do sprawozdania okresowego przedstawionego przez przewodniczącego Rady Europejskiej w ścisłej współpracy z przewodniczącym Komisji, przewodniczącym Eurogrupy i prezesem Europejskiego Banku Centralnego (EBC) kontynuowane będą nieformalne konsultacje z państwami członkowskimi i Parlamentem Europejskim dotyczące różnych kwestii, które należy przeanalizować. Rada Europejska oczekuje, że na jej posiedzeniu w grudniu 2012 r. przedstawiony zostanie szczegółowy harmonogram działań, co pozwoli jej poczynić postępy w zakresie wszystkich podstawowych elementów, na których powinna opierać się prawdziwa UGW.
5. Działania w kierunku pogłębionej unii gospodarczej i walutowej powinny opierać się na ramach instytucjonalnych i prawnych UE; powinna je charakteryzować otwartość i przejrzystość względem państw członkowskich, które nie używają jednej waluty, oraz poszanowanie integralności jednolitego rynku. Końcowe sprawozdanie i harmonogram powinny zawierać konkretne propozycje sposobów osiągnięcia celu.

Zintegrowane ramy finansowe

6. Musimy dążyć do zintegrowanych ram finansowych, jak najbardziej otwartych dla wszystkich państw członkowskich pragnących je stosować. W związku z tym Rada Europejska zwraca się do prawodawców, by priorytetowo potraktowali dalsze prace nad wnioskami ustawodawczymi dotyczącymi jednolitego mechanizmu nadzorczego, z myślą o uzgodnieniu ram ustawodawczych do 1 stycznia 2013 r. Prace nad operacyjnym wdrożeniem będą się toczyły w 2013 r. W tym względzie zasadnicze znaczenie ma poszanowanie integralności jednolitego rynku.

7. Istnieje potrzeba wyraźnego rozdzielenia funkcji EBC dotyczących polityki pieniężnej i jego funkcji nadzorczych, a także potrzeba zapewnienia sprawiedliwego traktowania i reprezentacji zarówno państw członkowskich należących do strefy euro, jak i państw spoza tej strefy uczestniczących w jednolitym mechanizmie nadzorczym. Rozliczalność obowiązuje na tym poziomie, na którym decyzje są podejmowane i wykonywane. Podstawą jednolitego mechanizmu nadzorczego będą najwyższe standardy nadzoru bankowego, a EBC będzie mieć możliwość – w zróżnicowany sposób – sprawowania bezpośredniego nadzoru. Będzie mieć także możliwość korzystania z faktycznych uprawnień powierzonych mu w prawodawstwie, gdy tylko wejdzie ono w życie. Ponadto ogromne znaczenie ma opracowanie jednolitego zbioru przepisów, który stanowiłby podstawę scentralizowanego nadzoru.

8. Należy zapewnić równe warunki działania dla tych państw członkowskich, które biorą udział w jednolitym mechanizmie nadzorczym, i tych, które w nim nie uczestniczą, z pełnym poszanowaniem integralności jednolitego rynku usług finansowych. Konieczne jest wypracowanie możliwego do przyjęcia i wyważonego rozwiązania w kwestii zmian zasad głosowania i podejmowania decyzji zgodnie z rozporządzeniem o Europejskim Urzędzie Nadzoru Bankowego (EUNB), z uwzględnieniem ewentualnych zmian w składzie uczestników jednolitego mechanizmu nadzorczego; rozwiązanie to miałyby zapewnić niedyskryminacyjne i skuteczne podejmowanie decyzji w ramach jednolitego rynku. Na tej podstawie EUNB powinien zachować swoje aktualne uprawnienia i obowiązki.

9. Rada Europejska apeluje o szybkie przyjęcie przepisów dotyczących harmonizacji krajowych ram w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków oraz krajowych ram dotyczących gwarantowania depozytów

na podstawie wniosków ustawodawczych przedstawionych przez Komisję dotyczących naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków, a także krajowych systemów gwarantowania depozytów. Rada Europejska apeluje o szybkie zakończenie prac nad jednolitym zbiorem przepisów, w tym wypracowanie porozumienia w sprawie wniosków dotyczących wymogów kapitałowych dla banków (rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych i dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych IV) przed końcem roku.

10. We wszystkich tych kwestiach należy zapewnić sprawiedliwą równowagę między krajami pochodzenia a krajami przyjmującymi.

11. Rada Europejska odnotowuje fakt, że po tym, jak przyjęte zostaną wnioski dotyczące dyrektywy w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków oraz dyrektywy w sprawie systemu gwarantowania depozytów w odniesieniu do państw członkowskich uczestniczących w jednolitym mechanizmie nadzorczym, Komisja zamierza zaproponować stworzenie wspólnego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków.

12. Eurogrupa opracuje ściśle kryteria operacyjne, które będą podstawą bezpośredniego dokapitalizowywania banków w ramach europejskiego mechanizmu stabilności, z pełnym poszanowaniem oświadczenia złożonego w dniu 29 czerwca 2012 r. na szczycie państw strefy euro. Bezwzględnie konieczne jest wyjście z błędnego koła, w którym znalazły się banki i rządy. Po tym jak powstanie skuteczny jednolity mechanizm nadzorczy – z udziałem EBC – nad bankami strefy euro, europejski mechanizm stabilności mógłby, po zapadnięciu decyzji zgodnie ze zwykłymi zasadami, mieć możliwość bezpośredniego dokapitalizowywania banków.

Zintegrowane ramy polityki budżetowej i gospodarczej oraz legitymacja demokratyczna i rozliczalność demokratyczna

13. Rada Europejska apeluje do prawodawców o wypracowanie porozumienia w celu przyjęcia „dwupaku” najpóźniej do końca 2012 r. Jest to kluczowy akt prawny niezbędny do wzmocnienia nowego zarządzania gospodarczego w UE, wraz ze wzmocnionym paktem stabilności i wzrostu, Traktatem o stabilności, koordynacji i zarządzaniu oraz „sześciopakiem”. Apeluje do organów krajowych i instytucji europejskich o wdrożenie wszystkich powyższych instrumentów

stosownie do ich funkcji przewidzianych w Traktatach UE. W odniesieniu do prowadzonych obecnie prac nad regulacjami w unijnym sektorze bankowym Rada Europejska przyjmuje do wiadomości propozycje grupy ekspertów wysokiego szczebla dotyczące struktury unijnego sektora bankowego, które są obecnie analizowane przez Komisję, także pod kątem ich potencjalnego wpływu na osiągnięcie celu polegającego na utworzeniu stabilnego i wydajnego systemu bankowego.

14. Zintegrowane ramy budżetowe stanowią część unii gospodarczej i walutowej. W tym kontekście przeanalizowana zostanie kwestia stworzenia kolejnych mechanizmów dla strefy euro, w tym stosownego mechanizmu fiskalnego. Analiza ta nie będzie prowadzona w powiązaniu z przygotowaniem kolejnych wieloletnich ram finansowych.

15. Sprawne funkcjonowanie UGW wymaga większego i trwałego wzrostu gospodarczego, zatrudnienia i spójności społecznej, a także ściślejszej koordynacji, większego uspołnienienia i lepszego egzekwowania polityki gospodarczej. W tym kontekście przeanalizowana zostanie koncepcja zawierania przez państwa członkowskie należące do strefy euro indywidualnych ustaleń umownych z instytucjami unijnymi w odniesieniu do reform, które zobowiązują się podjąć, i ich wdrażania. Takie ustalenia mogłyby być powiązane z reformami określonymi w zaleceniach dla poszczególnych państw przyjętych przez Radę i opierać się na procedurach unijnych.

16. Należy nadal usprawniać zarządzanie w ramach strefy euro, opierając się na Traktacie o stabilności, koordynacji i zarządzaniu oraz z uwzględnieniem oświadczenia ze szczytu państw strefy euro z dnia 26 października 2011 r. Uczestniczące państwa członkowskie powinny przeanalizować sposoby zagwarantowania, że wszystkie planowane większe reformy polityki gospodarczej będą omawiane *ex ante* i, w stosownych przypadkach, koordynowane w ramach unijnego zarządzania gospodarczego, zgodnie z art. 11 Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu. Szefowie państw lub rządów strefy euro przyjmą regulamin swoich posiedzeń.

17. Konieczne są silne mechanizmy na rzecz demokratycznej legitymacji i demokratycznej rozliczalności. W tym kontekście jedną z zasad przewodnich jest dopilnowanie, aby demokratyczna kontrola i demokratyczna rozliczalność obowiązywały na takim szczeblu, na jakim decyzje są podejmowane i wykonywane.

W tym duchu należy przeanalizować możliwości doprowadzenia do debaty w kontekście europejskiego semestru, zarówno na forum Parlamentu Europejskiego, jak i parlamentów narodowych. W tym kontekście Rada Europejska odnotowuje, że państwa członkowskie będące stronami Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu zamierzają pogłębić współpracę między parlamentami narodowymi a Parlamentem Europejskim, na podstawie art. 13 Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu i protokołu nr 1 do TFUE.

II. PARTNERZY STRATEGICZNI

18. Rada Europejska przeprowadziła wymianę poglądów na temat stosunków UE z jej partnerami strategicznymi. Wezwała do pełnego wdrożenia uzgodnień wewnętrznych z września 2010 r., by poprawić stosunki zewnętrzne UE.

III. INNE KWESTIE

19. Rada Europejska jest zbulwersowana pogorszeniem się sytuacji w Syrii. Zatwierdza konkluzje przyjęte przez Radę w dniu 15 października i dodatkowe środki ograniczające wobec reżimu syryjskiego i jego popleczników. W pełni popiera działania Lakhmara Brahimiego na rzecz znalezienia politycznego rozwiązania kryzysu syryjskiego. Wszystkie kluczowe podmioty, w szczególności podmioty działające w regionie i wszyscy członkowie Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych, powinny nadal wypełniać swoje obowiązki i zapewniać wsparcie dla wysiłków wspólnego przedstawiciela. UE zobowiązuje się do ścisłej i kompleksowej współpracy z partnerami międzynarodowymi, by zapewnić szybkie wsparcie dla Syrii z chwilą dokonania się przemian. UE zobowiązuje się także do zwiększenia wsparcia na rzecz budowania zdolności społeczeństwa obywatelskiego do uczestniczenia w życiu przyszłej Syrii. Wszystkie grupy opozycyjne powinny uzgodnić zestaw wspólnych zasad, aby doprowadzić do pluralistycznych, uporządkowanych i pokojowych przemian.

Rada Europejska zdecydowanie potępia ostrzał terytorium tureckiego przez siły syryjskie i apeluje do wszystkich, by nie dopuścić do eskalacji konfliktu; wzywa również władze syryjskie do pełnego poszanowania integralności terytorialnej i suwerenności wszystkich krajów ościennych. UE będzie nadal udzielać pomocy

humanitarnej i wzywa wszystkich darczyńców do zwiększenia zaangażowania w związku z ostatnimi apelami ONZ. Rada Europejska wzywa wszystkie strony do respektowania międzynarodowego prawa humanitarnego (w tym nienaruszalności wszystkich obiektów medycznych, personelu medycznego i pojazdów medycznych). Wszystkie strony powinny zaprzestać stosowania wszelkich form przemocy i podjąć specjalne działania na rzecz ochrony wszystkich najsłabszych grup społecznych oraz zezwolić na pełny i bezpieczny wjazd na swoje terytorium umożliwiając dostarczenie pomocy humanitarnej we wszystkich częściach kraju. Osoby odpowiedzialne za łamanie międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka muszą być pociągnięte do odpowiedzialności.

20. Rada Europejska podkreśla swoje poważne i pogłębiające się zaniepokojenie irańskim programem jądrowym; popiera również niedawną rezolucję przyjętą przez Radę Zarządzających MAEA. Rada Europejska przypomina, że działania Iranu rażąco naruszają jego zobowiązania międzynarodowe i że kraj ten odmawia pełnej współpracy z MAEA. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje zatem konkluzje Rady i przyjęcie przez nią w dniu 15 października dodatkowych środków ograniczających; działania te mają doprowadzić do poważnych i konkretnych działań ze strony reżimu irańskiego. Rada Europejska potwierdza swoje zobowiązanie do stosowania podejścia dwutorowego i w pełni popiera działania w tym zakresie prowadzone przez Wysokiego Przedstawiciela w imieniu grupy E3+3 mające na celu sprawienie, by Iran przystąpił do merytorycznych i konstruktywnych dyskusji. Reżim irański może postępować odpowiedzialnie i doprowadzić do zakończenia sankcji, jednak dopóki tego nie zrobi, UE pozostaje zdecydowana zwiększyć – ściśle współdziałając z partnerami międzynarodowymi – presję na Iran w kontekście podejścia dwutorowego.

21. Rada Europejska zatwierdza konkluzje przyjęte przez Radę w dniu 15 października i wyraża poważne zaniepokojenie w związku z utrzymującym się kryzysem politycznym, krytycznym stanem bezpieczeństwa oraz kryzysem humanitarnym w Mali. Sytuacja ta stanowi bezpośrednie zagrożenie dla regionu Sahelu, a także dla Afryki Zachodniej i Północnej oraz dla Europy. UE jest zdeterminowana udzielać Mali kompleksowego wsparcia, w ścisłej współpracy z partnerami międzynarodowymi i regionalnymi. UE będzie w szczególności wspierać wysiłki Mali na rzecz przywrócenia praworządności i ponownego utworzenia w pełni suwerennego rządu demokratycznego sprawującego władzę na całym terytorium tego państwa. UE będzie stopniowo wznawiać współpracę

na rzecz rozwoju, jak tylko przyjęty zostanie wiarygodny i uzgodniony harmonogram przywracania porządku konstytucyjnego. UE przyspieszy w tym czasie swoje działania humanitarne. UE przeanalizuje również wsparcie dla planowanych międzynarodowych sił wojskowych zgodnie z rezolucją nr 2071 Rady Bezpieczeństwa ONZ oraz przyspieszy planowanie ewentualnej operacji wojskowej WPZiB w celu pomocy w reorganizacji i szkoleniu malijskich sił obronnych. UE nadal zastrzega sobie prawo do przyjmowania ukierunkowanych środków ograniczających wobec osób należących do grup zbrojnych w północnym Mali oraz osób utrudniających przywrócenie porządku konstytucyjnego.

* * *

Rada Europejska z uznaniem odnosi się do faktu przyznania Unii Europejskiej Pokojowej Nagrody Nobla. Nagroda ta przynosi zaszczyt wszystkim europejskim obywatelom, wszystkim państwom członkowskim UE i jej instytucjom. Komitet Noblowski słusznie przypomina, że „Unia i jej poprzednicy od ponad sześciu dekad przyczyniają się do budowania pokoju i pojednania, demokracji i praw człowieka w Europie”. W niepewnych czasach to uhonorowanie dawnych osiągnięć stanowi zdecydowany apel o zachowanie i wzmocnienie Europy dla przyszłego pokolenia. Świadomi, że wspieranie tej wspólnoty, którą łączą pokojowe interesy, wymaga stałej troski i niezłomnej woli, członkowie Rady Europejskiej osobiście poczuwają się do obowiązku dopilnowania, by Europa pozostała kontynentem postępu i dobrobytu.

KONKLUZJE RADY EUROPEJSKIEJ Z 13–14 GRUDNIA 2012 R.

Rada Europejska uzgodniła plan działania na rzecz ukończenia tworzenia unii gospodarczej i walutowej, opierający się na pogłębionej integracji i większej solidarności. Początkowym etapem tego procesu będzie ukończenie, skonsolidowanie i wdrożenie nowego wzmocnionego zarządzania gospodarczego, a także przyjęcie jednolitego mechanizmu nadzorczego i nowych przepisów w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także w sprawie gwarantowania depozytów. Proces ten zostanie uzupełniony przez utworzenie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Na posiedzeniu Rady Europejskiej w czerwcu 2013 r. zostanie dokładniej przeanalizowanych kilka innych istotnych kwestii dotyczących koordynacji reform krajowych, społecznego wymiaru UGW, wykonalności i warunków wzajemnie uzgodnionych umów na rzecz konkurencyjności i wzrostu gospodarczego oraz mechanizmów solidarności, a także środków służących propagowaniu pogłębienia jednolitego rynku i ochronie jego integralności. Na wszystkich etapach tego procesu zapewniona będzie demokratyczna legitymacja i rozliczalność.

Na podstawie przygotowanej przez Komisję rocznej analizy wzrostu gospodarczego Rada Europejska rozpoczęła prace nad europejskim semestrem 2013. Postanowiła rozpocząć działania służące dalszemu rozwijaniu wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony UE i powróci do tego zagadnienia w grudniu 2013 r.

I. POLITYKA GOSPODARCZA

Plan działania na rzecz ukończenia tworzenia UGW

1. Fundamentalne wyzwania, przed którymi stoi dziś unia gospodarcza i walutowa, powodują, że należy ją wzmocnić, aby zapewnić dobrobyt gospodarczy i społeczny, a także stabilność i trwałą dobrą koniunkturę. Polityki gospodarcze muszą być w pełni ukierunkowane na promowanie silnego i trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu, zagwarantowanie dyscypliny fiskalnej, zwiększanie konkurencyjności i stymulowanie zatrudnienia, w szczególności zatrudnienia

młodzieży, tak by Europa pozostała wysoce konkurencyjną społeczną gospodarką rynkową i by utrzymany został europejski model społeczny.

2. Konsolidacja UGW polega nie tylko na ukończeniu tworzenia jej struktury, ale również na prowadzeniu zróżnicowanych i rozważnych polityk fiskalnych sprzyjających wzrostowi. Możliwości, jakie w zakresie równoważenia potrzeb dotyczących efektywnych inwestycji publicznych z celami dyscypliny fiskalnej oferują istniejące unijne ramy fiskalne, mogą być wykorzystywane w ramach funkcji zapobiegawczej paktu stabilności i wzrostu, przy pełnym poszanowaniu tego paktu.

3. W następstwie przedstawionego w październiku 2012 r. sprawozdania okresowego przewodniczący Rady Europejskiej sporządził – w ścisłej współpracy z przewodniczącym Komisji, prezesem Europejskiego Banku Centralnego i przewodniczącym Eurogrupy – konkretny harmonogram działań prowadzących do urzeczywistnienia prawdziwej unii gospodarczej i walutowej. Rada Europejska odnotowuje przedstawiony przez Komisję plan działania na rzecz UGW, w którym zawarto kompleksową analizę odnośnych zagadnień oraz ocenę ich aspektów prawnych. Odnotowuje również wkład Parlamentu Europejskiego. Rada Europejska określa kolejne kroki na drodze do ukończenia tworzenia UGW, z wykorzystaniem pogłębionej integracji i większej solidarności państw członkowskich strefy euro.

4. Proces ukończenia tworzenia UGW będzie się opierał na ramach instytucjonalnych i prawnych UE. Będzie charakteryzował się otwartością i przejrzystością względem państw członkowskich, które nie używają jednej waluty. Na wszystkich etapach proces ten cechować będzie pełne poszanowanie integralności jednolitego rynku, w tym w poszczególnych wnioskach ustawodawczych, które zostaną przedstawione. Istotne jest również, by zapewnić równe szanse tym państwom członkowskim, które uczestniczą w jednolitym mechanizmie nadzorczym, i tym, które w nim nie uczestniczą.

5. Najpilniejszym priorytetem jest ukończenie prac nad ramami na rzecz wzmocnionego zarządzania gospodarczego i wdrożenie tych ram, które obejmują: „sześciopak”, Traktat o stabilności, koordynacji i zarządzaniu oraz „dwupak”. W związku ze znacznymi postępami, jakie poczyniono w odniesieniu do głównych elementów „dwupaku”, Rada Europejska wzywa do jego szybkiego przyjęcia przez współprawodawców.

6. Równie pilna jest potrzeba poczynienia postępów w kierunku bardziej zintegrowanych ram finansowych, które pomogą przywrócić normalne kredytuwanie, zwiększyć konkurencyjność i ułatwić wprowadzenie niezbędnych korekt w naszych gospodarkach.

7. Jednolity mechanizm nadzorczy stanowi istotny krok jakościowy w kierunku bardziej zintegrowanych ram finansowych. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje porozumienie wypracowane przez Radę w dniu 13 grudnia i wzywa współprawodawców do szybkiego osiągnięcia porozumienia, tak by mechanizm ten mógł zostać wdrożony możliwie najszybciej. Ponownie podkreśla również znaczenie nowych przepisów – stanowiących najwyższy priorytet w kontekście opracowania jednolitego zbioru przepisów – dotyczących wymogów kapitałowych dla banków (rozporządzenie w sprawie wymogów kapitałowych i dyrektywa w sprawie wymogów kapitałowych) oraz wzywa wszystkie strony do wypracowania porozumienia w sprawie tych przepisów i ich szybkiego przyjęcia.

8. Rada Europejska wzywa współprawodawców do tego, by przed czerwcem 2013 r. osiągnęli porozumienie co do wniosków dotyczących dyrektywy w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz dyrektywy w sprawie systemu gwarantowania depozytów; Rada ze swojej strony powinna osiągnąć porozumienie przed końcem marca 2013 r. Gdy dyrektywy te zostaną przyjęte, państwa członkowskie powinny potraktować ich wdrożenie jako priorytet.

9. Rada Europejska oczekuje szybkiego podjęcia przez Komisję działań następczych w związku z propozycjami grupy ekspertów wysokiego szczebla dotyczącymi struktury unijnego sektora bankowego.

10. Istnieje bezwzględna potrzeba przerwania błędnego koła, w jakim znalazły się banki i państwa. Zgodnie z oświadczeniem złożonym w czerwcu 2012 r. na szczycie państw strefy euro oraz konkluzjami z posiedzenia Rady Europejskiej w październiku 2012 r. porozumienie w sprawie ram operacyjnych, w tym w sprawie definicji aktywów odziedziczonych (*legacy assets*), należy osiągnąć jak najszybciej w pierwszej połowie 2013 r., tak by – gdy powstanie skuteczny jednolity mechanizm nadzorczy – Europejski Mechanizm Stabilności miał możliwość, w drodze zwykłej decyzji, bezpośredniego dokapitalizowywania banków. Proces ten będzie prowadzony w pełnej zgodności z zasadami jednolitego rynku.

11. W sytuacji gdy nadzór bankowy zostaje faktycznie przeniesiony do jednolitego mechanizmu nadzorczego, konieczny będzie jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dysponujący niezbędnymi uprawnieniami, tak by restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja dowolnego banku w uczestniczących państwach członkowskich mogła zostać przeprowadzona z wykorzystaniem odpowiednich narzędzi. Dlatego też należy przyspieszyć prace nad wnioskami dotyczącymi dyrektywy w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz dyrektywy w sprawie systemu gwarantowania depozytów, tak by mogły one zostać przyjęte zgodnie z pkt 8. W tych kwestiach należy zapewnić sprawiedliwą równowagę między krajami pochodzenia a krajami przyjmującymi. Komisja przedstawi w 2013 r. wniosek w sprawie utworzenia jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla państw członkowskich uczestniczących w jednolitym mechanizmie nadzorczym, tak by współprawodawcy przeanalizowali ten wniosek w trybie priorytetowym, z myślą o przyjęciu go w bieżącej kadencji Parlamentu. Mechanizm ten powinien chronić stabilność finansową i zapewnić skuteczne ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowych, a jednocześnie – w kontekście kryzysów bankowych – chronić podatników. Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien opierać się na wkładach wnoszonych przez sam sektor finansowy i obejmować odpowiednie i skuteczne ustalenia wspierające. Ustalenia te powinny być w perspektywie średniookresowej neutralne pod względem fiskalnym dzięki zapewnieniu, że pomoc publiczna zostanie zrekompensowana z opłat nakładanych *ex post* na sektor finansowy.

12. Aby UGW mogła zapewnić wzrost gospodarczy, konkurencyjność na szczeblu globalnym i zatrudnienie w UE, w szczególności w strefie euro, trzeba będzie dokładniej przeanalizować pewne inne istotne kwestie związane z koordynacją polityk gospodarczych i wytycznych polityki gospodarczej strefy euro, w tym środków służących propagowaniu pogłębienia jednolitego rynku i ochronie jego integralności. W tym celu przewodniczący Rady Europejskiej – w ścisłej współpracy z przewodniczącym Komisji i po przeprowadzeniu konsultacji z państwami członkowskimi – na posiedzeniu Rady Europejskiej w czerwcu 2013 r. przedstawi możliwe środki i harmonogram działań dotyczące następujących kwestii:

- a) koordynacja reform krajowych: uczestniczące państwa członkowskie będą proszone o zapewnienie, by – zgodnie z art. 11 Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu – wszystkie najważniejsze reformy polityki gospodarczej,

jakie planują wprowadzić, były omawiane *ex ante*, a w stosownych przypadkach wzajemnie koordynowane. W takiej koordynacji powinny uczestniczyć instytucje UE, zgodnie z wymogami prawa unijnego przewidzianymi do tego celu. Komisja ogłosiła, że zamierza przedstawić wniosek dotyczący ram koordynacji *ex ante* najważniejszych reform polityki gospodarczej w kontekście europejskiego semestru;

- b) społeczny wymiar UGW, w tym dialog społeczny;
- c) wykonalność i warunki wzajemnie uzgodnionych umów na rzecz konkurencyjności i wzrostu gospodarczego: indywidualne ustalenia o charakterze umownym z instytucjami UE mogłyby zwiększyć odpowiedzialność i efektywność. Ustalenia takie powinny być zróżnicowane w zależności od konkretnej sytuacji poszczególnych państw członkowskich. Obejmowałyby to wszystkie państwa członkowskie strefy euro, przy czym państwa członkowskie nienależące do tej strefy również mogłyby zdecydować się na zawarcie podobnych ustaleń;
- d) mechanizmy solidarności mogące wzmocnić wysiłki podejmowane przez państwa członkowskie, które zawrą takie ustalenia umowne na rzecz konkurencyjności i wzrostu gospodarczego.

13. Należy jeszcze bardziej usprawnić zarządzanie w strefie euro na podstawie Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu, z uwzględnieniem oświadczenia ze szczytu strefy euro z 26 października 2011 r. Na posiedzeniu w marcu 2013 r. szefowie państw lub rządów strefy euro zostaną poproszeni o przyjęcie regulaminu swoich posiedzeń, z pełnym poszanowaniem art. 12 ust. 3 Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu.

14. We wszystkich działaniach głównym celem pozostaje zapewnienie demokratycznej legitymacji i rozliczalności na szczeblu, na którym są podejmowane i wdrażane decyzje. Wszelkim nowym krokom w kierunku wzmocnienia zarządzania gospodarczego będą musiały towarzyszyć dalsze działania na rzecz zwiększenia legitymacji i rozliczalności. Na szczeblu krajowym państwa członkowskie będą musiały zapewnić odpowiednie zaangażowanie ze strony swoich parlamentów, jeżeli mają zostać zrealizowane działania na rzecz dalszej integracji ram polityki fiskalnej i ram polityki gospodarczej. Dalszej integracji procesu

kształtowania polityki i większemu łączeniu kompetencji towarzyszyć musi proporcjonalne zaangażowanie Parlamentu Europejskiego. W realizacji tego procesu mogą pomóc nowe mechanizmy zacieśniania współpracy między parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim, zgodnie z art. 13 Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu oraz protokołem nr 1 załączonym do Traktatów. Parlament Europejski i parlamenty narodowe wspólnie określą sposób organizacji i promowania konferencji ich przedstawicieli w celu omówienia kwestii związanych z UGW.

Roczna analiza wzrostu gospodarczego

15. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje przedłożoną terminowo przez Komisję roczną analizę wzrostu gospodarczego, która rozpoczyna europejski semestr 2013. Rada Europejska twierdzi, że w 2013 r. działania na szczeblu krajowym i europejskim powinny nadal skupiać się na pięciu priorytetach uzgodnionych w marcu bieżącego roku, którymi są:

- kontynuowanie zróżnicowanej konsolidacji fiskalnej sprzyjającej wzrostowi,
- przywrócenie gospodarce normalnego kredytowania,
- wspieranie wzrostu gospodarczego i konkurencyjności,
- walka z bezrobociem i społecznymi skutkami kryzysu oraz
- unowocześnianie administracji publicznej.

16. Rada dokładniej przeanalizuje pakiet dotyczący rocznej analizy wzrostu gospodarczego – zgodnie z programem prac przedstawionym przez następną prezydentkę i z uwzględnieniem zaleceń przedstawionych przez obecną prezydentkę w sprawozdaniu na temat wniosków wynikających z europejskiego semestru 2012; wyniki tej analizy przedstawi podczas posiedzenia Rady Europejskiej w marcu 2013 r. Rada Europejska uzgodni następnie konieczne wytyczne dla państw członkowskich dotyczące zarówno ich programów stabilności, programów konwergencji i krajowych programów reform, jak i realizacji unijnych inicjatyw przewodnich. Komisja jest proszona o włączenie do kolejnej rocznej analizy wzrostu gospodarczego oceny funkcjonowania rynków pracy i rynków produktowych w celu wspierania zatrudnienia i wzrostu gospodarczego.

17. Urzeczywistnienie jednolitego rynku może w dużym stopniu przyczynić się do wzrostu gospodarczego i zatrudnienia; jest to jednocześnie jeden

z zasadniczych elementów reakcji UE na kryzys finansowy, gospodarczy i społeczny. Rada Europejska podsumowała stan prac nad priorytetowymi wnioskami wskazanymi w Akcie o jednolitym rynku I oraz z zadowoleniem przyjęła zarówno porozumienie, które uczestniczące państwa członkowskie osiągnęły w sprawie jednolitego patentu, jak i porozumienie w sprawie pozasądowego rozstrzygnięcia sporów i internetowego rozstrzygnięcia sporów w przypadku sporów konsumenc- kich. Wzywa współprawodawców do zakończenia w trybie pilnym prac nad pozostałymi *dossier* wskazanymi w Akcie o jednolitym rynku I. W szczególności należy przyspieszyć prace nad kwestiami dotyczącymi kwalifikacji zawodowych, zamówień publicznych, delegowania pracowników oraz podpisu elektronicznego i identyfikacji elektronicznej. Jeśli chodzi o Akt o jednolitym rynku II, Rada Europejska wzywa Komisję do przedstawienia wszystkich najważniejszych wnio- sków do wiosny 2013 r. Zwraca się do Rady i Parlamentu Europejskiego o nadanie wspomnianym wnioskom najwyższego priorytetu, tak by mogły one zostać przyjęte najpóźniej z końcem bieżącej kadencji Parlamentu. Istotne jest również podjęcie w trybie pilnym działań zgodnie z komunikatami Komisji w sprawie wdrożenia dyrektywy usługowej i w sprawie zarządzania jednolitym rynkiem. Rada Europejska będzie na bieżąco uważnie monitorować postępy w pracach nad wszystkimi wnioskami dotyczącymi jednolitego rynku.

18. Rada Europejska wzywa do szybkiego przeanalizowania komunikatu Komisji w sprawie inteligentnych regulacji oraz czeka na opublikowanie pierwszej tabeli wyników dotyczących małych i średnich przedsiębiorstw. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje propozycje Komisji, aby w ramach jej ogólnego podej- ścia do inteligentnych regulacji zmniejszyć obciążenia regulacyjne i odstąpić od regulacji, które nie są już przydatne. Oczekuje konkretnych postępów i przedsta- wienia sprawozdania na posiedzeniu w marcu 2013 r.

19. Przywołując oświadczenie szefów państw lub rządów ze stycznia 2012 r. i kon- kluzje ze swoich posiedzeń w marcu, czerwcu i październiku, Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje postępy, jakie w ciągu bieżącego roku poczyniono w zakresie wypracowania kompleksowego unijnego podejścia do kwestii zatrud- nienia młodzieży. Wzywa Radę do bezzwłocznego przeanalizowania wniosków wchodzących w skład pakietu na rzecz zatrudnienia młodzieży, w szczególności z myślą o przyjęciu zalecenia w sprawie gwarancji dla młodzieży na początku 2013 r., przy uwzględnieniu uwarunkowań i potrzeb krajowych. Zwraca się do Komisji o szybkie zakończenie prac nad ramami jakości dla staży, utworzenie sojuszu na

rzecz przyuczania do zawodu oraz o przedstawienie wniosku w sprawie nowego rozporządzenia EURES. Rada, państwa członkowskie i Komisja powinny zapewnić szybkie podjęcie działań następczych w związku z komunikatem Komisji „Nowe podejście do edukacji”.

II. POZOSTAŁE KWESTIE

Wspólna polityka bezpieczeństwa i obrony

20. Rada Europejska przywołuje swoje konkluzje z grudnia 2008 r. i zwraca uwagę, że w dzisiejszym szybko zmieniającym się świecie Unia Europejska musi przyjąć na siebie więcej obowiązków w zakresie utrzymywania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, tak by zagwarantować bezpieczeństwo swoim obywatelom i promowanie swoich interesów.

21. W tym kontekście Rada Europejska podtrzymuje swoje zobowiązanie do zwiększania skuteczności wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO), stanowiącej konkretny wkład UE w międzynarodowe zarządzanie kryzysowe. UE odgrywa ważną rolę zarówno w regionach z nią sąsiadujących, jak i na całym świecie. Rada Europejska przypomina, że misje i operacje w dziedzinie WPBiO stanowią zasadniczy element ogólnego podejścia UE do działań w regionach objętych kryzysem, takich jak Bałkany Zachodnie, Róg Afryki, Bliski Wschód, Sahel, Afganistan i Zakaukazie, oraz podtrzymuje swoje zobowiązanie do zwiększania sprawności i skuteczności działania tych misji i operacji. Przypomina również, że misje i operacje w dziedzinie WPBiO należy prowadzić w ścisłej współpracy z innymi odpowiednimi organizacjami międzynarodowymi, takimi jak ONZ, NATO, OBWE i Unia Afrykańska, a także z krajami partnerskimi, w zależności od potrzeb w konkretnej sytuacji. W tym kontekście szczególnie znaczenie ma zacieśnianie współpracy z zainteresowanymi partnerami sąsiadującymi z Europą.

22. Rada Europejska podkreśla, że aby móc wywiązać się ze zobowiązań w zakresie bezpieczeństwa, państwa członkowskie UE muszą być gotowe zapewnić ukierunkowane na przyszłość zdolności, zarówno w dziedzinie cywilnej, jak i w dziedzinie obrony. Rada Europejska zwraca uwagę, że obecne ograniczenia finansowe pokazują, iż konieczne jest szybkie zacieśnienie współpracy

Europejskiej, aby rozwinąć zdolności wojskowe i usunąć najważniejsze niedociągnięcia, w tym niedociągnięcia stwierdzone podczas ostatnio przeprowadzonych operacji. Podkreśla również, że korzyści z takiej współpracy mogą być odczuwalne w całej Unii Europejskiej w dziedzinie zatrudnienia, wzrostu gospodarczego, innowacji i konkurencyjności przemysłowej.

23. Rada Europejska zwraca się do Wysokiego Przedstawiciela, w kontekście jego działań podejmowanych za pośrednictwem Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych i Europejskiej Agencji Obrony, oraz do Komisji – przy zachowaniu podziału kompetencji i w razie potrzeby w ścisłej współpracy – aby opracowali dalsze propozycje i działania dotyczące wzmocnienia WPBiO i poprawy dostępności potrzebnych zdolności cywilnych i wojskowych oraz aby mając na uwadze posiedzenie Rady Europejskiej w grudniu 2013 r., przedstawili najpóźniej do września 2013 r. sprawozdanie na temat podjętych inicjatyw. Państwa członkowskie będą w dużym stopniu angażowane w te działania na wszystkich etapach.

24. W tym celu Rada Europejska zwraca uwagę m.in. na następujące kwestie:

Zwiększanie skuteczności, widoczności i wpływu WPBiO przez:

- dalsze opracowywanie kompleksowego podejścia do zapobiegania konfliktom, zarządzania kryzysowego i stabilizacji, w tym przez rozwijanie umiejętności reagowania na wyzwania pojawiające się w zakresie bezpieczeństwa;
- zwiększenie możliwości UE w zakresie szybkiego i skutecznego rozmieszczania zarówno odpowiednich zdolności cywilnych i wojskowych, jak i personelu w ramach wszelkich działań związanych z zarządzaniem kryzysowym.

Wzmacnianie rozwoju zdolności obronnych przez:

- zidentyfikowanie powielanych zasobów oraz braków w zdolnościach i ustalenie priorytetów dotyczących przyszłych wymogów w zakresie europejskich zdolności cywilnych i wojskowych;
- ułatwianie bardziej systematycznej i długofalowej europejskiej współpracy w dziedzinie obrony, w tym z wykorzystaniem zasady „łączenia i udostępniania zdolności wojskowych”; w związku z tym – systematyczne uwzględnianie współpracy od samego początku w krajowych planach obronnych przygotowywanych przez państwa członkowskie;

- ułatwianie synergii między inicjatywami dwustronnymi, subregionalnymi, europejskimi i wielostronnymi, w tym unijnym „łączeniem i udostępnianiem zdolności wojskowych” i natowską „inteligentną obroną”.

Wzmacnianie europejskiego przemysłu obronnego przez:

- zwiększanie stopnia zintegrowania, trwałości, innowacyjności i konkurencyjności europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego;
- zwiększanie synergii między cywilnymi i wojskowymi działaniami w zakresie badań i rozwoju; wspieranie sprawnie funkcjonującego rynku obronnego, w szczególności dzięki skutecznemu wdrożeniu dyrektyw w sprawie zamówień publicznych i w sprawie transferów wewnątrzunijnych; rynek ten powinien być otwarty dla małych i średnich przedsiębiorstw i powinien odnosić korzyści z wnoszonego przez nie wkładu.

25. W grudniu 2013 r. Rada Europejska dokona przeglądu postępów w zakresie realizacji tych celów, oceni sytuację i na podstawie zaleceń przewodniczącego przedstawi wytyczne, w tym przez określenie priorytetów i ram czasowych, tak by zapewnić skuteczność unijnych działań na rzecz wywiązania się przez Europę z obowiązków w dziedzinie bezpieczeństwa.

Strategie regionalne

26. Przywołując swoje konkluzje z czerwca 2011 r. i z zastrzeżeniem oceny koncepcji strategii makroregionalnych, jak przewidziano w konkluzjach Rady z dnia 13 kwietnia 2011 r., Rada Europejska czeka na nową unijną strategię na rzecz regionu Morza Adriatyckiego i Morza Jońskiego, którą Komisja ma przedstawić przed końcem 2014 r. Wzywa również do szybkiej realizacji zmienionej unijnej strategii dla regionu Morza Bałtyckiego. Aby zacieśnić współpracę z krajami sąsiadującymi, Rada Europejska zachęca Radę do podjęcia dalszych działań w celu pełnego wykorzystania wymiaru północnego i partnerstw w jego ramach.

Rozszerzenie oraz proces stabilizacji i stowarzyszenia

27. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje i zatwierdza konkluzje w sprawie rozszerzenia oraz procesu stabilizacji i stowarzyszenia, które Rada przyjęła w dniu 11 grudnia.

Syria

28. Rada Europejska jest głęboko poruszona coraz bardziej pogarszającą się sytuacją w Syrii. Zatwierdza konkluzje przyjęte przez Radę w dniu 10 grudnia. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje także wyniki czwartego posiedzenia ministerialnego Grupy Przyjaciół Narodu Syryjskiego, które odbyło się w Marakeszu w dniu 12 grudnia 2012 r. Rada Europejska poleca Radzie do Spraw Zagranicznych opracowanie wszystkich wariantów dotyczących wsparcia i pomocy opozycji oraz umożliwienia większego wsparcia na rzecz ochrony ludności cywilnej. Rada Europejska ponownie wyraża swój pogląd, że w Syrii konieczne są przemiany polityczne prowadzące do przyszłości bez prezydenta Baszara al-Assada i jego bezprawnego reżimu. Rada Europejska nadal będzie zajmować się sytuacją w Syrii, traktując tę kwestię w sposób priorytetowy.

Sekretariat Generalny Rady

Zasady organizacji prac na szczytach strefy euro

Luksemburg: Urząd Publikacji Unii Europejskiej

2013 — 50 str. — 17,6 x 25,0 cm

ISBN 978-92-824-3907-4

doi:10.2860/95708

JAK OTRZYMAĆ PUBLIKACJE UE

Publikacje bezpłatne:

- jeden egzemplarz:
w EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>)
- kilka egzemplarzy (lub mapy, plakaty):
w przedstawicielstwach Unii Europejskiej
(http://ec.europa.eu/represent_pl.htm)
w delegaturach Unii Europejskiej w krajach poza UE:
(http://eeas.europa.eu/delegations/index_pl.htm)
kontaktując się z Europe Direct
(http://europa.eu/europedirect/index_pl.htm)
lub dzwoniąc pod numer 00 800 6 7 8 9 10 11
(numer bezpłatny w całej UE) (*)

(*) Informacje są udzielane nieodpłatnie, większość połączeń również jest bezpłatna (niektórzy operatorzy, hotele lub telefony publiczne mogą naliczać opłaty).

Publikacje płatne:

- w EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>)

Płatne subskrypcje:

- u dystrybutorów Urzędu Publikacji Unii Europejskiej
(http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm)

Rue de la Loi/Wetstraat 175
1048 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
Tel. +32 22816111

www.european-council.europa.eu
www.consilium.europa.eu
www.eurozone.europa.eu

doi:10.2860/95708

ISBN 978-92-824-3907-4

9 789282 439074

